

1989 பிப்ரவரி 18

திரு. எஸ். அர். பாலகபிரமணியம்: பேரவைத் தலைவர் அனுமதி கோருகிறேன். தமிழரசு பத்திரிகை, அபிசியல் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது தொடர்பாக ஒவ்வொரு நாளும் எனக்கு வருகின்ற செய்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேரவைத் தலைவர் முடிவெடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. அறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தலைவர் அவர்கள் எழுந்து நிற் கும்போது, மற்ற உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதுதான் நம்முடைய மரபு. நீங்களும் எழுந்து நின்றுகொண்டு, பிரச்சினையை எழுப்பக்கூடிய உறுப்பினர்களும் எழுந்து நின்று கொண்டிருப்பது முறைதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக சபாநாயகர் பேசுகிறபோது, பேசி முடிந்த பின்புதான் அமைச்சர்கூட பேசவேண்டும். அதுகூட மரபாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பெருமக்களே, ஏற்கெனவே கட்சிதலைப் பற்றி எனக்குத் திடீர்த் திடீராக விவரங்களின் அடிப்படையிலே, முறையாக அவர்கள் கொடுக்க விவரங்கள் பேரவைத் தலைவருக்கு எந்த அளவுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்ற அடிப்படையிலே, நான் மன்னோ ஒவ்வொரு கட்சியைப் பற்றிய விவரங்களோடு அறிக்கை அளிக்க சிபுக்கிறேன். அந்தத் தீர்ப்பு இப்போதும் அப்படியே இருக்கிறது. கெற்குமேல் பகியா செய்திகள் அவ்வப்போது வந்தால் அதைக் கெரிந்துகொண்டு நான் அவையில் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன் என்பதைக் கெரிவிக்கக்கொண்டு, இப்போது நேரடியாக சட்ட மன்வடிவுக்கு வருவோம்.

(முற்பகல் 9-20)

3. சட்ட (மன்வடிவுகள்.

(அ) மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட (மன்வடிவு, 1989.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. அறுமுகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் தீர்க்கண்ட தீர்மானத்தை முடிக்கிறேன்:

1989 பிப்ரவரி 18]

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 1/1989) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்”.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நகராட்சிகள் திருத்த சட்ட முன்வடிவு இங்கே முன்மொழியப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அருங்கூர்ந்து திருத்தத்தை மட்டும் முன்மொழியவும்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே, (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சில நேரங்களில் நாம் எந்த அவையில் இருக்கிறோம் என்பது மற்றது போய்விடுகிறது. (சிரிப்பு).

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

“That the Tamil Nadu District Municipalities (Amendment) Bill, 1989 (L.A. Bill No. 1 of 1989) be circulated for eliciting public opinion.”

திருத்தம் முறைப்படி வழிமொழியப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டுள்ள சட்ட முன்வடிவு குறித்தும், திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தம் குறித்தும் விவாதம் தொடர்கிறது. இங்கே 3 சட்ட முன்வடிவுகள் ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளதால் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாக விவாதத் திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஒவ்வொரு சட்ட முன்வடிவிலும் 6 உறுப்பினர்கள் என்சிற அளவில் பேசுமாறும், ஒவ்வொருவரும் 5 மணித் துளிகளுக்கான பேசி முடித்தால் மற்றவர் களுக்கும் நேரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*15—2—1989 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[திரு. கே. ரமணி] [1989 பிப்ரவரி 18]

திரு. கே. ரமணி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பாக மசோதாவைப் பற்றி விவாதிக்கின்ற ஒரு நிலை இது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஓரளவுக்கு கட்டுப்பாட்டியுள்ள டாங்கன் நேரத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பது நியாயம், தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் நிரந்தரமாக சட்டப் புத்தகத்தில் ஏறக்கூடிய ஒரு சட்டம் இது. இது சம்பந்தமாக விவரங்களை ஓரளவுக்குச் சொல்வதற்கு அனுமதிப்பதுதான் மரபு. அதுதான் சரியாக இருக்கும். இச்சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்ட பிறகு நாளைக்கு சட்டமாக அமையப் போகிறது. ஆகவே, 5 மணித் துளிக்குள் பேசி முடிக்க வேண்டுமானால், சட்ட முன்வடிவு வேண்டும் அல்லது வேண்டாம் என்றுதான் சொல்ல முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இங்கே சரியாக இருக்காது. இதைப்பற்றி சொல்லும்போது, ஏற்கெனவே இருந்த உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டது பற்றியும் சில விவரங்களை இங்கே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதையும் தாங்கள் ஐருள்கூர்ந்து கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, பேசுவதற்கு 5 மணித் துளிகள் பற்றாது. 10 அல்லது 15 மணித் துளிகளாவது தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மதிப்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு தொடர்பாக நீங்கள் பேசுகிறபோது நான் உங்களை உரியவாறு கவனித்து ஆவன செய்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. கோவிந்தராஜன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக இதனை ஆதரித்து ஒருசில விவரங்களை இங்கே பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆரம்ப காலத்தில், இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட காலத்தில், 1920 ஆம் ஆண்டு '5 ஆண்டுக் காலம்' என்று சரியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 5 ஆண்டுக்காலம் என்பது படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டு, 3 ஆண்டில் வந்து நின்றுவிட்டது. 1935 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டு, அதன் மூலம் 5 ஆண்டுகளை 4 ஆண்டுகளாகக் குறைத்தார்கள். பிறகு அதே ஆண்டு இலாகியில் என்று கருதுகிறேன். 4 ஆண்டுக் காலம் 3 ஆண்டுகளாகக் குறைக்கப்பட்டது. இதற்கு ஒரு அரசியல் உள் நோக்கம் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். 5 ஆண்டுக் காலம் என்று சொன்னால்—தேர்தல் நடைபெற்றது 1986 பிப்ரவரி மாதம், அநேகமாக 21 ஆம் தேதியோ அல்லது 20 ஆம் தேதியோ. 5 ஆண்டுக்காலம் என்று சொன்னால், 1991 ஆம் வருடம் வரை

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

பதவிக் காலம் இருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆனால் ஏற்கெனவே 1981-ல் தேர்தெடுக்கப்பட்ட அரசுக்கு 1989 ஆம் வருடத்தோடு பதவிக்காலம் முடிவடைவதால் 1991 ஆம் ஆண்டு வரை உள்ளாட்சி மன்றங்களில் பொறுப்பு ஏற்பவர்கள் நீடித்தால் மக்களைத் திரட்டுவதும், மக்களிடமிருந்து ஆதரவு பெறுவதும் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்குமென்று கருதியதால், இந்தப் பதவிக் காலம் குறைக்கப்பட்டதென்று நான் கருதுகிறேன். எனவே இது அரசியல் உள்நோக்கமுடையது. இப்படி சட்டத்தைத் திருத்திவிட்ட பிறகு, தேர்தல்களை நடத்த வில்லை. அதற்காகப் பலவித சூழ்ச்சிகளை எதிர்க் கட்சிகள் செய்தன. நேற்றுக் கட்சி சொன்னார்கள், அரசாங்கம் தானாகவே தேர்தல்களை நடத்தியதென்று. இது சரியல்ல. இதற்காக ஓராண்டு கிளர்ச்சிகள் நடத்த வேண்டிய நிலைமைகள் இருந்தன என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதற்குப் பிறகு நிர்ப்பந்தத்தினாலேயே 1986 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. தேர்தல்கள் நடைபெற்ற பிறகு, அதனுடைய விளைவு என்ன என்பதை நாடு அறிபும். மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். பெருவாரியான நகராட்சிகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், மற்ற எதிர்க் கட்சிகளும்—காங்கிரஸ், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட்—வந்துவிட்ட பிறகு, ஆளுநர் கட்சி நகராட்சிகள் மிகவும் குறைக்கப்பட்டு விட்டன. இதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுதான், நேற்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே அறிவித்தார்களே, அவ்வாறு சட்டத் திருத்தங்கள், அரசு ஆணைகள் மூலமாக நகராட்சிகளுக்கு இருந்த அதிகாரங்களை எல்லாம் பறிக்கக்கூடிய உத்தரவுகளையும், சட்டத் திருத்தங்களையும் முந்தைய அரசு கொண்டு வந்தது. அப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தங்களில் முக்கியமானது நகராட்சிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமைகளைப் பறிக்கக் கூடிய அளவுக்கு வந்ததாகும். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், உரிமைகள் மட்டுமல்ல, கடினவாதமே பறிக்கும் அளவுக்கு அரசு ஆணைகள் இருந்தன.

வரி முறையீட்டுக் குழுவிற்கு உள்ள அதிகாரம் நகராட்சி மன்றத் தலைவருக்கும், கவுன்சிலுக்கும் இருந்ததை அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு மாற்றப்பட்டது. 'ஏ' கிரேட் முனிசிபாலிட்டிகளில் டி.ஆர்.ஓ.வும், அதற்குக் கீழே உள்ள முனிசிபாலிட்டிகளில் ஆர்.டி.ஓ.வும் தலைவராகவும், பொதுப்

[திரு. சி. கோனிந்தராஜன்] [1989 பிப்ரவரி 18]

பணித் துறையைச் சேர்ந்த ஓர் உதவிப் பொறியாளர், கமிஷனர், இரண்டு தோந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் உறுப்பினர்களாகவும் அந்தக் குழுவில் இருந்தாலும், கிட்டத்தட்ட அதிகாரிகளின் கையில்தான் அந்த அதிகாரம் இருந்து வந்தது. அதுமட்டுமல்ல, வரியைக் குறைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், அநியாயமாக வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று குழு கருதினால், அதைக் குறைக்க முடியாது. அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்றாலும், 5 சதவீதத் திற்குமேல் குறைக்க முடியாது என்று சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கக் கூடிய அளவுக்கு இன்னும் பலவிதமான ஆணைகளும் பிறப்பிக்கப் பட்டன. இன்னும் முக்கியமானது, நேற்றுக்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டம் 41 ஆம் பிரிவைத் திருத்தி, எந்த நகராட்சியாவது பொருளாதாரத்தில் ஸ்திரமற்ற நிலையில் இருக்கிறது என்று கண்டால், அந்த நகராட்சிகளைக் கலைக்கும் அதிகாரத்தை அரசு பெறும் அளவுக்கு செய்து, தோந்தெடுக்கப்பட்ட நகராட்சிகளை ஒரு நொடிப் பொழுதில் கலைக்கும் அதிகாரத்தைப் பெறுமளவுக்கு ஒரு ஷரத்து திருத்தப்பட்டது.

(முற்பகல் 9-30)

அது மட்டுமல்லாமல் பல அரசாணைகள் மூலம், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எங்கே உட்கார வேண்டும், எந்தப் பக்கத்தில் உட்கார வேண்டும் என்பன போன்றவைகள் எல்லாம் குறிப்பிடப் பட்டன. தேற்றையதினம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையில் பேசும்போது, இப்படிப்பட்ட அதிகாரப் பறிப்பு முழுவதும் மீண்டும் வழங்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவித்தார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். வரப்பட வேண்டும். காரணம், சட்டப்பூர்வமாக அந்த உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன. அப்படிச் சட்டப்பூர்வமாகப் பறிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைத் திருப்பித் தர, சட்டப்பூர்வமான முறையில் சட்டத் திருத்தங்களை உடனடியாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, இந்த அதிகாரங்கள் மீண்டும் வழங்கப்பட்டு விட்டால் மட்டும் போதாது

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நகரமன்றக் கூட்டத்தில் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக் கூட்டத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எங்கே அமருவது அல்லது வரி முறையீட்டுக் குழுவில் டி.ஆர்.ஓ. அல்லது

1989 பிப்ரவரி 18]: [திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்]

ஆர்.டி.ஓ. ஆகியோரைக் கொண்ட குழு சம்பந்தமாக செய்ய வேண்டியது ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் சட்டத் திருத்தம் தேவையில்லை. அரசாங்கத்தின் ஆணைகளே போதும். ஆகவே அரசாங்கத்தின் ஆணைகள் விரைவில் அனுப்பப்படும்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி மன்றக் கூட்டங்களில் தலைவர் எங்கே உட்காருவது, சட்ட மன்ற உறுப்பினர் எங்கே உட்காருவது என்பதெல்லாம் அரசாணை மூலமாக மாற்றப்பட்டது. எனவே அவைகளைப் பொறுத்த வரையில் அரசாணைகள் மூலமாகவே மாற்றிவிடலாம். ஆனால், மேற்புறையீட்டுக் குழு அமைப்பது சம்பந்தமாக, இந்த அவையிலேயே சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டு, சட்டமே திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, அந்தச் சட்டம் மீண்டும் திருத்தப்படாமல், வெறும் அரசாணை மூலமாக மாற்றும் கொண்டு வரும் நிலை ஏற்படக்கூடாது. எனவே, அதற்கு உரிய சட்டத் திருத்தம் இங்கே கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்றுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீரையன் அவர்கள் கூறியதைப்போல் டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டி அக்ட்டின் செக்ஷன் 23-க்கு அதிகமாக 23-ஏ என்ற பகுதி புகுத்தப்பட்டது. அதன் மூலமாகத்தான் அப்பீல் கமிட்டிக்கு இருக்கிற உரிமை அப்போது பறிக்கப்பட்டது. அதாவது சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாகத்தான் அந்த உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பொருளாதாரத்தில் ஸ்திரமற்ற நிலையிலுள்ள நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பது என்பதும் செக்ஷன் 41-ஐத் திருத்தியதன் மூலம்தான். ஆகவே இதற்கெல்லாம் சட்டப் பூர்வமான திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, இங்கே முன்மொழியப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றவைகளைப் பொறுத்தவரையில் அரசாணைகள் மூலமாகவே அந்த அதிகாரங்கள் பறிக்கப்பட்டதால் அவற்றை மீண்டும் அரசாணைகள் மூலமாகத் திருப்பித் தந்துவிடலாம் என்பதைப் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்து நான் கூற விரும்புவது—இப்படிப் பறிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை மீண்டும் கொடுத்துவிட்டால் மீண்டும் போதாது. உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மக்களுடைய குறைகளை

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1989 பிப்ரவரி 18]

நிவர்த்தி செய்வதற்கு வேண்டிய பொருளாதார நிலைமை அநேக மார்க்கெட் நகராட்சிகளிலேயும் தற்போது மிகவும் பலகிணமான நிலையில் இருக்கிறது என்பது அரசுக்கு ஏற்கெனவே தெரியும் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால், பெருவாரியான நகராட்சி மன்றங்களை நடத்துகிற நிலை, தற்போது ஆளும் கட்சியாக உள்ளவர்களின் கையிலேதான் இருக்கின்றது. ஆகவே அவற்றின் நிதியாதாரத்தைப் பெருக்குவதோடு, மாநில அரசும் அதிக நிதி கொடுத்து உதவும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிநீர்ப் பிரச்சினை, மின்சாரம், சுகாதாரம் ஆகிய பணிகளெல்லாம் நகராட்சி மன்றம் மூலமாகவே செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்களாகும். ஆனால், குடிநீர் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அந்த அதிகாரம் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக நான் என்னுடைய அட்டவணை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தண்ணீர் இருக்கிறது, ஆனால் விநியோகிக்கும் உரிமை நகராட்சிகளுக்கு கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டத் திருத்தங்கள் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன்: அதிலும் கொஞ்சம் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும் என்றுதான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். அந்த அதிகாரம் முழுவதும் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடம் இருக்கிறது. குடிநீர் இருக்கிறது என்றாலும் அதை சப்ளை செய்ய அதிகமான குழாய்களைப் போட வேண்டும் என்றாலும் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடம் அனுமதி பெறாமல் செய்ய முடியாது என்கிற நிலை இருக்கிறது. இதனால் மக்களிடையே கொந்தளிப்பும் அதிருப்தியும் ஏற்பட்டு கிளர்ச்சிகளே ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே குடிநீர் விநியோகிக்கிற அதிகாரம்கூட நகராட்சிகளுக்கே கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்குச் சட்டத் திருத்தமோ அல்லது அரசாணையோ பிறப்பிக்கப்படுமானால் நல்லதாக இருக்கும். எனவே அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தெரு விளக்குகள் சரிவர எரிவதில்லை. ஒவ்வொரு நகராட்சி கூட்டத்திலும் நடக்கக்கூடிய விவாதத்தில் இது முக்கியமான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. எவ்வளவு தான் நகராட்சித் தலைவரும் அணையர்களும் மின்வாரிய அதிகாரிகளுக்கு எழுதி

1969 பிப்ரவரி 18] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

ளாலும் எந்தவித நடவடிக்கையும் இல்லை. அது அசையாத கல்லுப் பிள்ளையாராக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையெடுக்கிற முறையில் நிதியாதாரத்தை உயர்த்தக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் நகராட்சிகளே மின்விளக்குகளை பராமரிக்கிற அளவுக்கு நிலைமை வரும். இன்றைக்கு இருக்கிற நகராட்சிகளில் மின் விளக்குகளை பராமரிக்கிற நிலையில் இருக்கக்கூடியவை ஏதோ ஒரேசில நகராட்சிகள்தான் இருக்கும். ஆகவே நிதியாதாரங்களைப் பெற்று இவைகள் முழுவதையும் நகராட்சிகளே பராமரிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், வேறு சில சட்டத் திருத்தங்களையும் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். காரணம் இது எப்போதோ ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம். அப்போது தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக உருவாகாத நிலைமை இருந்தது. அப்போது தொழிற்சாலைகளுக்கு ஹார்ஸ் பவர் அடிப்படையில், குதிரை ஓட்டச் சக்தி அடிப்படையில் ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு ஒரு ரூபாயோ அல்லது 35 பைசாவோ என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பினும் வரையறை இல்லாமல் எத்தனை ஹார்ஸ் பவர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஓட்டினாலும், 450 ஹார்ஸ் பவருக்கு மேல் லைசன்ஸ் பீஸ் உயர்த்தக்கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது முனிசிபல் மேனுவலிலும் (Municipal Manual) இருக்கிறது, சட்டத்தின் அடிப்படையில் வந்த ஷெட்யூலில் இருக்கிறது. இந்த வரம்பை எடுத்துவிட்டால் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஆயிரக்கணக்கான ஹார்ஸ் பவர் மின்சாரத்தை ஓட்டக்கூடியவைகளிடமிருந்து அதிக வருவாய் கிடைக்கும். 1920 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் வேண்டுமானால் அந்த நிலை தேவையாக இருந்திருக்கலாம். தொழில் வளர்ச்சியில் சிறு தொழில்களுக்கு அதிக பளு ஏற்றக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் செய்ததால் இப்போது நகராட்சிகளுக்கு வருவாய் வருவது மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் திருத்த வேண்டுமென்று இந்த சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமானது என்னவென்றால் மாசுக் கட்டுப்பாடு கழகம் என்று ஒன்று இருக்கிறது எல்லா இடங்களிலிருந்தும் வசிக்கூடிய தகவல்கள், கழிவு நீர் மற்றும் அதனுடைய விளைவுகள் பற்றியதாகும். இதனால் மனித உயிரே போகக்கூடிய அளவிற்கு எப்படி பாதகமான நிலைமை

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1989 பிப்ரவரி 18]

ஏற்படுகிறது என்று இந்த அவையில் உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டுக் காலம், 8 ஆண்டுக் காலம் அல்ல. நெல்விக்குப்பத்தில் இருக்கிற ஈ.ஐ.டி. பாரி நிறுவனம் 125-வது ஆண்டைக் கொண்டாடிவிட்டது. அங்கே இருக்கக்கூடிய டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிபன் கழிவுநீர் கிட்டத்தட்ட 8 கிலோமீட்டர் தூரத்திற்குள்ள நிலங்கள் முழுவதையும் பாழாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நகரத்தின் சுகாதாரத்தைப் பாழாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இது குறித்து எவ்வளவோ நடவடிக்கைகளை நான் முன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது எடுத்திருக்கிறேன். அப்போது சுகாதாரத் துறைக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் சாதிப்பாட்டா அவர்களை அழைத்துச் சென்று காட்டினேன். இப்போது வேறு துறைக்கு அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். இதில் நடவடிக்கையெடுப்பதற்கு முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அதிகாரம் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். முனிசிபாலிட்டி நடவடிக்கையெடுத்தால் எந்தத் தொழிற்சாலை யும் அதற்கு கட்டுப்படுவதில்லை; அதை மீறிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். மாகக் கட்டுப்பாடு துறத்தில் இருக்கிற ரகசிய மாடா அதிகாரிகளையெல்லாம் சந்தித்துப் பேசினிட்டேன். அவர்கள் தங்களுடைய கைகள் கட்டப்பட்டு இருப்பதாக ஒன்று அல்லது ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொன்னார்கள். இந்தக் கழிவுநீர்ப் பிரச்சினை நாடு தழுவிய நிலையில் இருப்பதால், நகராட்சிகளுக்கு அதிகாரம் இருந்தாலும் நடவடிக்கையெடுக்க முடியாத நிலையில் தொழில் நிறுவனங்களும், முதலாளிகளும் மீறிக்கொண்டிருப்பதால், இதற்கு ஏற்றவகையில் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

* திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நகராட்சிகளின் 5 ஆண்டிக் கால பதவி நீட்டிப்புச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய நான் ஒரு 'கிளாரிபிகேஷனை' தமிழக முதல்வர் அவர்களிடத்தில் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நேற்றையதினம் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் ஊராட்சி மன்றம், ஊராட்சி ஒன்றியம், நகராட்சிகள் போன்ற அமைப்புகளுக்கு அதிகாரங்களை அளவீத் தந்தார்கள். அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுப்பவர்கள் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாமும் தான். நாம் அனைவரும் சேர்ந்து முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் அதிகாரத்தை வழங்குகிறோம். அப்படி

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு. ஆர். சிங்காரம்]

வழங்குகிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாம் அந்த நகர் மன்றக் கூட்டத்திற்குச் செல்கிற போது அங்கே நாம் எங்கே இருக்கவேண்டுமென்று அடையாளம் நமக்கு காட்டப்படவில்லை.

(முற்பகல் 9-40)

அதே நேரத்தில் அந்த நகராட்சிமன்றத் தலைவர்கள் எங்கிருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் வரவேற்கிறேன். நகராட்சி மன்றம் என்றால், ஊராட்சி மன்றம் என்றால், ஊராட்சி ஒன்றியம் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக கரந்திய ராஜ்யம், கிராம ராஜ்யம் என்று சொன்னால், அங்கே தான் சட்ட அதிகாரங்களும் இருக்கவேண்டும். அதுதான் கிராம ராஜ்யம். அதைத்தான் நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி அவர்களும் இங்கே வந்தபோது பல முறை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும் மிக அழகாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலே பெருத்த மகிழ்ச்சி எனக்கு. அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும். அதுதான் 1958 ஆக்ட்படி, காந்தி கண்ட கனவு, காமராஜர் கண்ட கனவு. அதைப்போலவே நடைமுறையில் வந்திருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் 1958 பஞ்சாயத்து ஆக்டின்படி, இந்தச் சட்டத்தை முழுமையாகச் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இந்தச் சட்டத்திலே கூடிய வரையில் எல்லாவற்றையுமே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு சில மாற்றங்கள் தேவை. பஞ்சாயத்து யூனியன் ஸ்டாப். . .

திரு. கோ. விரைவன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நகராட்சி மன்றச் சட்டத் திருத்தத்திலே பேசுகிறாரா, அல்லது ஊராட்சி மன்ற, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய சட்டத் திருத்தத்திலே பேசுகிறாரா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி மன்றத் திருத்தத்திலேதான் நான் பேசுகிறேன். அதே நேரத்தில் ஊராட்சி மன்றம், பேரூராட்சி மன்றம், நகராட்சி மன்றம் போன்றவைகள் எல்லாம் லோக்கல் பாடிகள்தானே, அதிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய பங்கு என்ன என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமக்கு மரியாதை வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் இதைச் சொல்கிறேனே தவிர, நான் மீறிப் போக

[திரு. ஆர். சிங்காரம்] [1989 பிப்ரவரி 18]

வில்லை. ஒரே லைஸ்தான். இந்த 1958 சட்டத்திலே, நகராட்சிகள், முனிசிபாலிட்டி, ஊராட்சி, ஊராட்சிமன்றம், ஊராட்சி ஒன்றியம் ஆகியவற்றின் காரியங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே நகராட்சி மன்றக் கூட்டங்களிலே நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்லுகின்றபோது, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்லுகின்றபோது, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இன்விடேசன் அனுப்புவது கிடையாது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத்தான் இன்விடேசன் போகிறது. அதேநேரத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நகராட்சி மன்றக் கூட்டங்களிலே கலந்து கொள்வதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். ஏன் என்றால் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ரெப்ப்ரென்டேடிவ்வாக, மக்களுடைய பிரதிநிதியாக அவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கும் இன்விடேசன் அனுப்பினால், நகராட்சி மன்றத்தினுடைய பிரச்சினையில் அவர்களும் சேர்ந்து உதவி செய்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

அதேநேரத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நகர மன்றக் கூட்டத்திலே அமர்ந்திருக்கிறபோது, அவருக்கு ஒரு அவமரியாதை ஒரு அசிங்கம், அவமானம் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற ஐயப் பாட்டின் காரணமாகத்தான் நான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறேன். ஏன் என்றால், நகராட்சி மன்றக் கூட்டத்திலே, அங்கே யிருக்கிற ஸ்டாஃப், கடைசி நிலையில் உள்ள ஸ்டாஃப் அனைவரும் பக்கத்திலே இருப்பார்கள். நகராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைவர் உயர்ந்த மேடையில் அமர்ந்திருப்பார். அந்த நகராட்சிக்கு உள்ளே தான் அவருடைய அதிகாரம். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் பொறுத்தவரையில், 2 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஒரு முனிசிபாலிட்டி போன்ற இப்படிப்பட்ட பெரிய அளவில் உள்ள பகுதி மக்கள் வாக்களித்து அவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்கள். எனவே அந்த அளவிற்கு இருக்கின்ற ஒரு மக்கள் பிரதிநிதியை, உங்களுடைய பிரதிநிதியாக உள்ள எங்களை, இங்கே சட்டத்தை அனுமதிக்கின்ற பிரதிநிதியாக உள்ள எங்களை, அங்கே கொண்டு போய், அண்ணாந்து பார்த்து முனிசிபல் சேர்மன் அவர்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் அவர்களையும் அண்ணாந்து பார்த்து, கீழே அமர்ந்து அசிங்கப்படுகின்ற அளவிற்கு தயவு செய்து எங்களை ஆளக்க வேண்டாம் என்று இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிச்சயமாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு

1969 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஆர். சிங்காரம்]

ரந்தெந்த இடத்திலே, என்னென்ன அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, உரிமையைக் கொடுத்து, அவர்களை வைக்கவேண்டும் என்பதை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. ஆனாலும் நேற்று செய்த சட்டத்திலே எனக்கு ஒரு சந்தேகம். முன்னாள் முதலமைச்சர், முன்னாள் அரசு செய்திருக்கின்ற பல காரியங்களை எல்லாம் நேரிடையாக எதிர்த்து செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணமோ, அல்லது இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறதோ, எவ்வோ, எனக்குத் தெரியாது. இருந்தாலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எல்லா இடங்களிலும், ஊராட்சி ஒன்றியக் கூட்டம் நடந்தாலும். . . .

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 1953-வது பஞ்சாயத்து சட்டப்படி, கிராம சாலும் அமைய நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அறிவிப்புச் செய்தார்கள், பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னார். அதே நேரத்தில் இந்த நகர மன்றத் தலைவர் அல்லது ஊராட்சிக் குழுத் தலைவர், மேலே அமர்த்திருப்பார்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கீழே அமர்த்திருப்பார்கள், இது சரி தானா என்ற வினாவை எழுப்புகிறார்கள். 1953 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே எப்படி இருந்ததோ, அதே முறையைத்தான் நாங்கள் பின்பற்றுகிறோமே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : தலைவரவர்களே, எனவே 1958 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை நீங்கள் முழுமையாகப் பின்பற்றவில்லை என்பது எங்களுடைய கோரிக்கை. ஊராட்சி மன்றங்களில் 'தனியாக இருக்கிறார்கள். ஊராட்சி மன்றங்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஊராட்சி மன்றங்களில் இருக்கிற "Assistants, Junior Assistants, L. G. G. S., Attenders", களையெல்லாம் சர்க்கார் ஊழியர்களாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அங்கேயிருக்கின்ற 'அவ்வளவு பேரும் 'Government Servants' எனன்றால் அன்றைக்கு அவர்கள் முதலில் பஞ்சாயத்து யூனியனில் தான் இருந்தார்கள். இது 1958 ஆம் ஆக்ட்படி. ஆனால் இன்று கலைஞர் அவர்கள், நமது முதல்வர் அவர்கள் அதைத் தந்திரமாக செய்திருக்கிறார்கள். அதே சர்க்கார் ஊழியர்களை 'Union Staff' ஆக திரும்ப ஆக்கமுடியாது. எனன்றால் அவர்கள் பேரராட்டம் நடத்துவார்கள். இது ஒரு முறையில் 'Settle' ஆன விஷயம்.

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

[1939 பிப்ரவரி 18]

இன்றைக்கு ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். School Visit மற்ற காரியங்களுக்கு எல்லாம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்புமிகு உறுப்பினர் கொஞ்சம் நகராட்சிக்கு வரலாமா ?

திரு. ஆர். சிங்காரம் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சொன்னதற்காக நான் பதில் சொல்கிறேன். ஆகவே 1958 ஆக்ட். அதில் எல்லாம் வருகிறது. ஆக நகராட்சி மன்றத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நல்ல மரியாதை கிடைக்க வேண்டிய அளவிற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று உங்களை மிகப் பணிவன்போடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நகராட்சிகளின் நிர்வாகம் எவ்வாறு நடக்கிறது என்பது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாத ஒன்றல்ல. சம்பிரதாயத்திற்காக நாங்கள் எல்லோரும் பேசுகிறோம். அவர்களுக்கு மிகத் தெளிவாகவே தெரியும். ஆகவே தால்கூட முடியவில்லை. சில சமயங்களில் குடிநீர் பைப்பில் என்னால் சொல்லமுடியும். சந்தைகள் அதிகமான அளவில், மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அதை எப்படித்தான் கட்டுப்படுத்தமுடியும் என்ற நிலையில் பல முயற்சிகள் எடுத்தால்கூட முடியவில்லை. சில சமயங்களில் குடிநீர் பைப்பில் போகிறது. அதே நேரத்தில் சாக்கடை நீரும் போகிறது. சமயங்களில் குடிநீர் பைப்புகளில் சாக்கடை நீரும் கலந்து வருகிறது. சில சமயங்களில் மீன்களும் வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் முனிசிபாலிட்டி, நகராட்சிமன்ற நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் சீர்திருத்த வேண்டும். இதையெல்லாம் அங்கேயிருக்கின்ற பணியாளர்கள் சென்று சரியாகப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களைக் கேட்டால் எங்களுக்கு சம்பளம் போதவில்லை. எனவே நாங்கள் சரியாக பார்க்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதேநேரத்தில் நகராட்சிகள் மார்க்கெட்டுகள் நடத்துகிறார்கள். சில நகராட்சிகளிலே சந்தைகள் நடத்துகிறார்கள். சில நகராட்சிகளிலே மார்க்கெட்டுகளை நடத்துகிறார்கள். மார்க்

1980 பிப்ரவரி 18] [திரு. ஆர். சிங்காரம்]

கெட்டுகளை நடத்துகிறபோது அருகே பஸ் ஸ்டாண்டு இருக்கிறது, மார்க்கெட்டும் இருக்கிறது. அங்கே ஏலம் விடுகிறார்கள். ஏலத்தை ஒரு தனி நபர் 'காண்ட்ராக்ட்' எடுக்கிறார். ஒரு கூடைக்கு ரூ. 1 என்று முனிசிபாலிட்டியில் நிர்ணயித்தும், அந்த ரூ. 1-ஐ அவர்கள் வசூல் பண்ணுவது சிடையாது. ரூ. 1, ரூ. 2, ரூ. 3, ரூ. 4 என்று மிகப் பெரிய அளவில் அவர்கள் வசூலிக்கிறார்கள். இதுபோன்ற நேரங்களில் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதையெல்லாம் நேரடியாகக் கண்காணிப்பதற்கு அமைச்சர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், பல்வேறு ரோடுகள் மிக மோசமாக இருப்பதாக முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். ரோடுகளை இன்னும் பார்த்தால் புள்ளமாக, படு குழியாகத்தான் இருக்கின்றன. அகே நேரத்தில் மழை பெய்தால் தண்ணீர் பைப், சாக்கடை பைப் எல்லாம் ஒன்றாக சேர்ந்து வருகிறது. நடுவிலே ஒரு குழாய் இருக்கிறது. அதிலே சில நேரங்களில் குழந்தைகளும் விழுந்து விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நிர்வாகம் சரியாக இல்லை. காரணம், முனிசிபல் சேர்மன் அவர்கள் அதில் முயற்சி எடுத்து செய்தால்கூட அங்கே இருக்கின்ற பணியாளர்கள் சரியாக ஒத்துழைப்பு தருவதில்லை. இதை நான் அனுபவரீதியாக சில இடங்களில் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு மோசமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் சொல்லப்போனால், இடையில் முனிசிபல் சேர்மன் இல்லாத நேரங்களில் அலுவலர்கள் தன்னிச்சையாக செயல்படுகிறார்கள். அவர்களே 'பில்' போட்டு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ரூ. 2,000 என்ற அளவிற்கு 'பேச் ஓர்க்' எல்லாம் நடக்கின்றது. அந்த முனிசிபாலிட்டி ரோட்டை செப்பாவிடும்போது ரூ. 2,000-ஐ எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆளுக்கு ரூ. 500, ரூ. 1,000 என்ற அளவில் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். சிறு சிறு வேலைகளை எல்லாம் பார்ப்பதற்கு முனிசிபாலிட்டியில் பணம் இல்லை. நிர்வாகம் அவ்வளவு மோசமான நிலையில் இயங்குகிறது. ஆனால் நிறைய வருமானம் வருகிறது. வந்தாலும்கூட சரிவர உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அதனால் தான் தாறுமாறாக நடந்து கொள்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். சிங்காரம்] [1989 பிப்ரவரி 18]

இன்னும் திருமண மண்டபங்கள் நடத்துகிறார்கள். விடுதிகள் நடத்துகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் சரிவர நடத்துவதில்லை. அதற்காக தயவு செய்து நீங்கள் முயற்சி எடுத்து ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தெரு விளக்குகள் சரிவர வேலை செய்வதில்லை. அதற்காக முனிசிபாலிட்டியிலிருந்து ஒரு ஆள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு 'எலக்ட்ரீசியனை' அவர் போய்ப் பார்க்கிறார். ஒரு முனிசிபல் கவுன்சிலர் ரிப்போர்ட் பண்ணுகிறார். அவர் உடனே வந்து பார்த்துவிட்டு, மறுநாள் காலை விளக்கை போடுகிறார். விளக்கு போடப்பட்ட மறுநாள் அந்த விளக்கு எரிவதில்லை. போட்டால் அது 'fuse' போய்விட்டது என்கிறார்கள். இதை நான் அனுபவித்தியாகச் சொல்கிறேன். அங்கே எனக்கு ஒரு 'friend' இருக்கிறார். அவர் சொன்ன விஷயம். நான் அதைக் கண்டித்து இருக்கிறேன். அவர்கள் போட்ட விளக்கை, ப்யூபை மறுநாள் எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். யார் போட்ட பல்பை? முனிசிபாலிட்டி, போட்ட பல்பை. அவர்கள் வீட்டிற்கு அருகில் கம்யூனிட்டி கட்சி, கராங்கிரஸ் கட்சி, தி.மு.க. கட்சி எலக்ஷன் பொதுக்கட்சி நடத்துகிறார்கள். அதற்காக கொண்டு வந்து விளக்கைப் போட்டுவிட்டு, அதற்கான வாடகையை வசூலிக்கிறார்கள். ரூ. 2,000, ரூ. 3,000 என்று வாடகை யாக வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். முனிசிபாலிட்டி, வாங்கிய பல்பிற்காக. இவ்வாறு அவர்கள் தனியாகத் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். ஆக முனிசிபல் பணியாளர்கள் எல்லாம் தனியாகத் தொழில் நடத்த வேர்க்கூடாது. அவர்கள் முனிசிபாலிட்டியில்தான் இதை வேண்டும். உங்கிருந்துதான் பணிகளைப் பார்க்க வேண்டும். தனியாகத் தொழில் பார்க்கக்கூடாது. பல்புகள் அடிக்கடி ரிப்பேர் ஆகின்றன. அந்த ஸ்ட்ரீட் லைட்டுகள் பிராப்பராக வேலை செய்வது கிடையாது எரிவதே கிடையாது. நிறைய திருட்டுகள், கொலைகள், கொள்ளைகள் நடைபெறுவதற்கு என்ன காரணம் என்றால் இந்த ஸ்ட்ரீட் லைட்டுகள் எரிவதே கிடையாது என்பதுதான். வீடுகளிலேயும் எரிவது கிடையாது.

(முற்பகல் 5:50)

இதற்கு மேல் அவன் பிளானிங் என்று ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அந்த டவுன் பிளானிங்கில் பெர்மிஷன் வாங்கி எடுத்து கட்டுகிறார்கள். பெர்மிஷன் வாங்குவதற்கு புளு பிரிண்ட் எல்லாம் போட்டு அப்டனை பண்ணுகிறார்கள். அப்டனை பண்ணும்போது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை கவனித்து இருந்தால் 2 நாள் 3 நாளில் பிராப்பராக

1939 பிப்ரவரி 18]

‘பெர்மிட்டட்’ என்று போட்டு போய் விடும். கவனிக்கவில்லை என்று சொன்னால் 1 மாதம், 2 மாதம், 5 மாதம், 6 மாதம் என்று இழுத்தடித்து ‘ரிஜக்டட்’ என்று போட்டு போகும். திருப்பி எடுத்து வருவார்கள் மறு பரிசீலனைக்காக. இந்த மாதிரி தாறு மாறாக நடக்கிறது. ஒரு ஆளவே கிடையாது. ஆகவே இவை களையெல்லாம் தயவுசெய்து கண்காணித்து. நிர்வாகத்தை இழுத்துப் பிடிக்க வேண்டும். நிர்வாகத்தை சிறப்பாக நடத்த வேண்டுமென்று நினைக்கிற தமிழக அரசு தயவுசெய்து முனிசிபாலிட்டியையும், நகராட்சியையும் கவனித்து கண்காணித்து கீழ்ப்பாண முறையில் பணியாற்ற வேண்டும்.

அடுத்து பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலே கடைகள் நடத்துகிறார்கள். அதை ஏலம் விடுகிறார்கள். தனித்தனியாக கடைகளை ஏலம் விடுகிறார்கள். அதிலே முனிசிபாலிட்டி ஸ்டாப் நகராட்சி மன்ற ஊழியர்கள் போய் பர்ச்சேஸ் பண்ணுகிறார்கள். அப்போது பல்வேறு காரியங்களைப் பண்ணுகிறார்கள். இதைபெல்லாம் கேட்டால், எங்களை கவர்ன்மென்ட் ஸ்டாப் ஆக்குங்கள். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சமமாக எங்களுக்கு சம்பளம் கொடுங்கள். ஏனென்றால் நாங்கள் கஷ்டப்படுகிறோம். அதனால் சில்லவரையை வருடல் பண்ணுகிறோம். லஞ்சம் வாங்குகிறோம்; வேறு என்ன வழி; நாங்கள் ரொம்ப ஏழை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் பல கஷ்டங்களை அந்த ஸ்டாப்பும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் முனிசிபல் சேர்மென்டைய நிலைமை சொர்ப் கஷ்டமாக இருக்கிறது. முனிசிபல் சேர்மென்டான் இப்படியெல்லாம் பண்ணுகிறார் என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர் நான் அபிஷியல் பாடி அவர் கஷ்டப்படுகிறார் எல்லாம் சத்தம் போடுகிறார்கள். சேர்மேன் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவரால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. துப்பரவுத் தொழிலாளர்களைக் கேட்டால் சம்பளம் போதவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி பல்வேறு சூழ்நிலைகளும் கஷ்டமான சூழ்நிலையும் அங்கே நிலவி வருகின்றன. ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து தனிக் கவனம் செலுத்தி நகராட்சி மன்றத்தை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தக்க மரியாதை கொடுத்து அந்த மன்றத்திலே அமர்வதற்கான வாய்ப்பைத் தாங்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

[1989, டிப்ரவரி 15]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் 1920 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் இந்த திருத்தங்களில் பேசுகின்ற நல்ல வாய்ப்பை பெற்றமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினுடைய நோக்க காரண விளக்கங்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில், மக்கள் ஏற்றுக் கொள்கிற எந்த ஒரு கருத்தையும் இதிலே தெரிவிக்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நகராட்சித் தலைவருக்கும், நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பதவியை நீடிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய மக்களுக்கு இதனால் என்ன பயன் ஏற்படும். அவர்களுடைய வாழ்வு, அவர்களுடைய சுகாதார முன்னேற்றங்கள் எல்லாம் எப்படி இருக்கும் என்ற நோக்கங்கள் இதிலே தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை.

இந்த விளக்க உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்தக் காரணத்தை எங்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. ஜனநாயகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மக்களிடமிருந்து வாக்குகளைப் பெற்று நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள், நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஆனால் அந்தக் குறிப்பிட்டக் காலத்திற்குள், நாம் சட்டத்தைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற காரணத்திற்காக, பதவியை நீட்டித்துக்கொண்டே சென்றால், அது ஜனநாயகத்தினுடைய படுகொலை என்றுதான் கருத வேண்டும். இதற்கு முன் உதாரணங்கள் பல இருக்கின்றன.

1975 ஆம் ஆண்டு அன்றைக்கு பாராளுமன்றத்தினுடைய ஆயுளை நீடிக்க வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில் நீட்டித்தார்கள், மெஜாரிட்டி இருக்கிற காரணத்தால். ஆனால் அதற்குப் பின்னால் வந்த தேர்தல்களில் நடைபெற்ற முடிவுகள் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை, அது சரித்திரத்தினுடைய சான்றாக இன்றைக்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல 1969 ஆம் ஆண்டு நகராட்சியினுடைய தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. அந்தத் தேர்தல்கள் நடைபெறுகிற நேரத்தில் அன்றைக்குச் சொல்லப்பட்டது, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அவர்கள் பதவியிலே இருப்பார்கள் என்று. ஆனால் அந்த 3 ஆண்டுகளுக்குப்

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

பின்னால் 5 ஆண்டுகளாக உயர்த்தப்பட்ட பிறகு 1975 ஆம் ஆண்டு திடீர் என்று அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவை அன்றைக்குப் பிறப்பித்தது.

‘The Government in Public (Elections) Department had imposed a ban prohibiting changes in the administrative units of the local bodies with effect from 1st of January 1975.’

அதாவது 1973 ஆம் ஆண்டு தேர்தலை ஒத்திவைப்பதற்கு, அந்தத் தேர்தலை நடத்தக்கூடாது என்ற முறையிலே அன்றைக்கு ஒரு சட்டத்தை அரசாங்கம் பிறப்பித்தது. அதன் காரணமாக 1969 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற நகர மன்றத் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும், 1972 ஆம் ஆண்டு மக்களாசை சந்திக்க வேண்டிய அவர்கள் 1975 ஆம் ஆண்டு வரையிலே நீடிக்கப்பட்டு, அதற்குப் பின்னும் 1976 ஆம் ஆண்டு வரையிலே அந்தப் பதவியிலே அவர்கள் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் இது எவ்வளவு பெரிய ஜனநாயக விரோதம் என்பதை அடுத்து வந்த தேர்தல்கள் நிரூபித்திருக்கின்றன என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் பதவியை நீட்டிப்பதற்காக சட்டமன்றத்திலே நாம் அமர்ந்து கொண்டிருந்தால் அதை மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவையான தீர்ப்புகளை இதற்கு முன்பு சரித்திர சான்றுகளோடு நமக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தவறை நாம் மீண்டும் செய்யக்கூடாது. 1986 ஆம் ஆண்டு நகரமன்றத் தேர்தல்கள் நடைபெற்ற நேரத்திலே ஆணித்தரமாகச் சொல்லப்பட்டது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அந்தப் பதவிகள் என்று சொல்லப்பட்டது. இனி வருங்காலத்தில் வேண்டுமானால் தேவையிருப்பின் 5 ஆண்டுகளாக இருப்பதிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. புதிய தேர்தல்களை நடத்துங்கள். அதில் 5 ஆண்டுகள் என்று சொல்லுங்கள். மக்கள் வாக்குகளை அளித்து யாரை உறுப்பினராக, யாரை தங்களுடைய தலைவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ அவர்கள் அமரலாம். அதை விட்டுவிட்டு இப்படி நீடிப்பு, நீடிப்பு என்று செய்துகொண்டே இருந்தால் இதை ஜனநாயகத்தினுடைய ஒரு படுகொலை என்று தான் சொல்ல முடியும்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு நகர மன்றத்தினுடைய நிதி நிலைமையைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, மிக மிகக் குறைவான முறையிலே அந்த நிதி ஆதாரங்களும், நிதி வசதிகளும் இருந்துகொண்டு வருகின்றன. நான் அறிந்த வரையில்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1989 பிப்ரவரி 18]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட்டியிருக்கின்ற ஒரு நகர மன்றக் கூட்டத்தில் கூட எல்லா நகர மன்றத் தலைவர்களும், அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் மற்றவர்களும் சரி, நிதியாதாரங்களை எங்களுக்குப் பெருக்கித் தாருங்கள் என்றும், அதற்கு வேண்டிய நிதி வசதிகளைச் செய்து தாருங்கள் என்றும் கோரிக்கை வைத்ததாக நான் அறிகிறேன். அந்த நகர மன்றத் தலைவர்களுடைய கூட்டத்திலே அவர்கள் சொன்னார்கள். ஸ்டேம்ப் டியூட்டி மூலமாக வசூல் செய்யப்படுகின்ற அந்த நிதியிலிருந்து எங்களுக்கு மிக மிகக் குறைவான அளவு சுமார் 10 சதவீதம்தான் வழங்கப்படுகிறது, 90 சதவிகிதம் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்கின்றது. 90 சதவிகிதம் நகர மன்றங்களுக்குத் தாருங்கள், 10 சதவிகிதம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற சொத்து பரிமாற்றம் என்று சொல்வது நகர மன்றத்தினுடைய எல்லைக்குள் உள்ள ஒரு செய்கை. அதைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பு நகர மன்றத்தின் பொறுப்பாக இருக்கின்ற காரணத்தால், நிதி வசதியை எங்களுக்குப் பெருக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே இதைச் செய்து தாருங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே போன்று அவர்கள் கோரிக்கையாக வைத்திருப்பது கேளிக்கை வரியை எல்லாம் நீங்கள் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது. அந்தக் கேளிக்கை வரி வசூல் செய்கின்றார்களே அதிலே முன்பு 90 சதவிகிதம் நகர மன்றங்களுக்குக் கிடைத்தது. இடையிலே 40, 60 என்ற முறையிலே பிரித்துத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் மாற்றி முன்பு இருந்த நிலையை உயர்த்தித்தர வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்.

நகர மன்றத்திலே இருக்கின்ற, நகராட்சி எல்லைக்குள் இருக்கின்ற சாலைகளைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பு இன்றைக்கு நகராட்சியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நகராட்சிக்குள் செல்வதென்ற தேசிய நெடுஞ்சாலைகளைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பு அந்தந்தத் துறைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படாத காரணத்தால் பக்கத்திலே டிரைனேஜ்களைப் போடுவதற்குக்கூட அந்த நகராட்சி அனுமதி வழங்க முடியாத நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். டிரைனேஜ் வழங்க வேண்டுமென்று நகராட்சி நினைத்தால் அதற்கு ஹைவேஸும் நேஷனல் ஹைவேஸும் அனுமதி வழங்காமல் இருக்கின்றன. அந்த நிலைமைகள் மாறி, இந்த நகராட்சி மன்றத்தினுடைய எல்லைக்குள் இருக்கின்ற

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

அந்த ரோடுகள் அனைத்தையும் நகராட்சியே பராமரிக்கின்ற அமைப்பு சட்டத்திலே நங்கள் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகராட்சி எல்லைக்குள் இருக்கின்ற மருத்துவமனைகளுடைய பராமரிப்பு நகர மன்றங்களுக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை மருத்துவமனைகள் அனைத்தையும் நகர மன்றங்களே பராமரிக்கின்ற அமைப்பு அரசாங்கம் உத்தரவைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று இன்னொரு கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். சில நகராட்சிகள் நகரங்களாக மாற்றப்பட்டன என்றாலும் அவைகள் நகரங்களாகத்தான் இன்றைக்கு இருந்து வருகின்றன. அங்கு தொழில் வளம் இல்லை. அங்கு தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குகின்ற அளவிற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் அங்கே விவசாயத்தையே பிரதானமாகக் கொண்டிருக்கின்ற நகராட்சியிலே வாழ்கின்ற அந்த விவசாயப் பெருமக்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு எந்தவிதமான உதவியும் அரசின் சார்பாக இன்றைக்கு வழங்க முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-10)

ஐ.ஆர்.டி.பி., ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி., போன்ற அந்த மானியங்கள் எல்லாம் இன்றைக்குப் பொய் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்திருக்கின்ற பெரிய ஊர்களுக்குக் கூட வழங்கப்படுகின்றன. அதை விட ஜனத்தொகை குறைவாக இருக்கின்ற நகர்மன்றங்களிலே இருக்கின்ற விவசாயிக்கு அது விடைக்காத நிலைமைதான் இருந்து கொண்டு வருகின்றது. உதாரணத்திற்கு நான் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு பம்மல், தாம்பரம் போன்ற, பம்மல் போன்ற பேரூராட்சிகளுக்கு இங்கே ஆர். எஸ். இ.ஜி.பி., ஐ.ஆர்.டி.பி.; மேல் உதவிகள் கிடைக்கின்றன; மக்கள் தொகை 35,000-க்கும் மேல் அதிகமாக அங்கு இருக்கின்றது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

சில நகர்மன்றங்களிலே மக்கள் தொகையே 20 ஆயிரம் தான் இருந்து வருகின்றது. அப்படிப்பட்ட சிறிய நகர்மன்றங்கள்—விவசாயத்தையே பிரதானமாகக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த நகர்மன்றங்களிலே வாழுகின்ற மக்களுக்கு ஐ.ஆர்.டி.பி. யும், ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. யும் விஸ்தரிக்கப்படுகின்ற அளவிற்கு அரசாங்கம்

(திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்) [1989 அப்ரவரி 18]

நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் அங்கே வாழுகின்ற அந்த விவசாயிகளுக்கும் நல்ல முறையில் வாழ முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு எனக்கு முன் பேசிய அருமைச் சகோதரர் திரு. சிங்காரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நகர்மன்ற உறுப்பினர் கூட்டத்திலே எட்டடிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பங்குகொள்ளவேண்டும் என்ற முறையை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையெல்லாம், முறையை தினம் மாண்டும் முதுதலைமச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்—நகர்மன்றக் கூட்டத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளலாம், ஆனால் அங்கு உட்கார வேண்டுமென்று சொன்னால், கீழேதான் உட்கார வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கீழே உட்காருவதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் தகுந்த மரியாதை கிடைக்குமா என்பதைத் தான் இன்றைக்கு எண்ணிப் பார்க்கவேண்டிய நிலையிலே இருந்துகொண்டு வருகிறோம்.

முன்பெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தைப்போட்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உட்காரவேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் அவமானப்படுத்தப்பட்ட நிலைமைகளை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நிலைமை தொடரக்கூடாது என்ற முறையில் தான் நீங்கள் போட்டு இருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தின் காரணமாக எந்த ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் நகர்மன்றக் கூட்டத்திற்கே செல்லமாட்டார்கள்; ஏன் என்று சொன்னால், நீங்கள் போட்டிருக்கின்ற சட்டத்தின் மூலமாக அவர்கள் சாதாரண உரிமைகள் கூட இல்லாமல் ஏதோ ஒரு முலையில் எந்தவித அதிகாரமும் இல்லாமல், 'வோட்டிங் பவர்' கூட இல்லாமல் உட்காருகின்ற நேரத்தில், அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மரியாதையே இல்லாமல் ஆகிவிடும். அதைத் தவிர்க்க வேண்டியது அவசியம் ஒன்று. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று ஆணித்தரமாக ஒரு உத்தரவைப் போடுங்கள். கலந்து கொள்ளலாம் என்று போட்டால், நாளைய தினம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த மன்றக் கூட்டத்திலே சலந்து கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, அவர்கள் செல்லவில்லையென்று சொன்னால் அங்கே இருக்கின்ற வாக்காளர்கள் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்பார்கள், "நீங்கள் ஏன் அந்தக் கூட்டத்திற்குச்

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்]

செல்லவில்லை?’ அரசாங்கம் சட்டத்தின் மூலமாக நீங்கள் செல்லலாம் என்று போட்டிருக்கிறதே என்று சொல்லி, நீங்கள் செல்லாத காரணத்தால், எங்களுடைய பிரச்சினையை நீங்கள் தீர்க்கவில்லையே

* திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரிய இடத்தில், அந்த மேடையிலேயே இடம் போட்டால்தான் வருவார்கள், இல்லாவிட்டால் மரியாதை கெட்டுவிடும் என்கிற முறையிலே மக்கள் மதிக்கமாட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். நான் நெல்லிக்குப்பம் நகர்மன்றத்தினுடைய தலைவராக இருக்கிறேன். பழைய அரசினுடைய ஆணைப்படி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எனக்கு அருகிலேயே அந்த மேடையிலேயே இடம் போட்டிருந்தது. ஒரு தடவை கூட அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர், நெல்லிக்குப்பத்தைச் சேர்ந்தவர் திரு. அன்பரசன் அவர்கள் வரவேயில்லை. அதனுடைய காரணம் என்னவென்பது புரியவில்லை. இடம் தலைவருக்கு அருகில் மேடையிலேயே போடப்பட்டிருந்தும் அவர் வரவேயில்லை, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்தான் அவர்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் அங்கே செல்லவில்லை என்ற குறிப்பைச் சொல்லிவிடுக்கிறார்கள். அது அவருடைய தவறாக இருக்கலாம். பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். சட்டமன்றத்திற்கே வருவதில்லை. அது யாருடைய தவறு என்று நாம் சொல்ல முடியாது. அந்த நிலைமையில் அவர்கள் வரவில்லை, அவர்கள் உட்காரவில்லை என்று சொன்னால் சட்டம் இருக்கின்றது. ஏன் உட்காரவில்லை என்று அதை தட்டிக் கேட்பவர்கள் மக்கள்தான். மக்கள்தான் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள், ஏன் நீங்கள் உட்காரவில்லை என்று.

ஒரு கதையைக் கூடச் சொல்லலாம். நாம் நாங்கு உணவைப் போடுகிறோம் என்று சொன்னால், தட்டிலே போட்டுக் கொடுத்தால்கான் அந்த நாய் உண்ண முடியும். ஒரு ஹாடியிலே போட்டு நாளை உணவு கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால், கண்மப்பாக அந்த நாபால் உணவு கொள்ளமுடியாது. இதைப்போன்ற சட்டக்கையும் போட்டு நாங்கள் அதில் பங்கு கொள்ளமுடியாத நிலையையும் ஏற்படுத்தினால், இது ஜனநாயகத்திற்கு—இந்தச்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1989, பிப்ரவரி-18]

சட்டமே தேவையில்லை. அதை மறுக்கின்ற அளவிற்குக் காரியங்களைச் செய்யலாம். நான் இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால், சட்டமன்றக் குறிப்புக்களை நான் பார்க்கின்ற நேரத்தில் 1958 ஆம் ஆண்டு நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்குச் சட்டமன்றத்தில் இருந்த நேரத்தில், பேராசிரியர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற நேரத்தில் அவர்களே பேசியிருக்கின்றார்கள். அந்தக் கோரிக்கை இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அன்றைக்கு அவர்கள் பேசியிருக்கின்றார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், நகராட்சி, மாநகராட்சியிலே கலந்து கொள்கின்ற ஒரு வாய்ப்பினை.

திரு. இளம்புரித் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றுசட்ட இந்த மன்றத்திற்கு எதிர்த்துக் கலைவரவர்கள் வரவில்லை, அடையாடி மக்கள் அப்படித்தான் நினைப்பார்களா.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மதிப்பிற்குரிய கலைவர் அவர்களே, (சுறுக்கீடு) குறிப்பிலே கெந்தரல் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். அதையும் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடுங்கள். நான் பதில் சொல்லவில்லை. (சுறுக்கீடு) தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய அருமைச் சகோதரர் அவர்கள் பேசினார்கள். அதே நிலைமைதான் மற்ற அமைச்சர்களும், மன்ற உறுப்பினர்களும் வாசலில் என்று சொன்னால் நாங்களும் அதை எழுப்பலாமா, அதே காரணத்தை நாங்களும் கொள்ளலாமா என்பதை நான் அறிய விருப்பம்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்த்துட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு உடல் நிலை சரியில்லாத காரணத்தால்தான் கலந்துகொள்ளவில்லை. வேறு காரணம் எதுவும் இல்லை.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் அந்த நகர் மன்றக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்கின்ற ஒரு வாய்ப்பு தரவேண்டும் என்ற மறையில் தான் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் தான் முன்னாள் முதலமைச்சர் பாட்சித் தலைவர் எம்.லி.அர். அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அந்த நகர்மன்றக் கூட்டங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்கின்ற ஒரு வாய்ப்பினை அளித்தார்களே ஒழிய வேறு எந்த

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

ஒரு நோக்கமும் கிடையாது. அன்றைக்கு அன்னா அவர்கள் கூடச் சொல்லிவிருக்கிறார்கள் 'மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்த நேரத்தில்' . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவையினர் அமைதி காக்கு மாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : ஏற்றுக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை உயற்றினார்கள் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல

*மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நீண்ட காலமாக சட்டமன்றத்திலே வலியுறுத்தப்பட்ட ஒரு கருத்து என்ற அடிப்படையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் கலந்துகொள்கிற ஒரு வாய்ப்பை முறையாக இயங்க வழி செய்யவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார். அந்தக் கருத்து இந்த அவையிலே சொல்லப்பட்டது உண்மைதான். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உள்ளாட்சி மன்ற உறுப்பினர்களைவிட, உள்ளாட்சி மன்ற அமைப்புகளின் தலைவர்களைவிட அதிக தகுதி உடையவர்களாக அந்த இடத்திலே கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது அன்றைக்கு வலியுறுத்தப்பட்ட கருத்து அல்ல. ஆலோசனை வழங்குவதற்கு ஜனநாயகத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அந்த ஆலோசனை வழங்குகிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்—சட்டசபையைப் பார்வையிட வசதிக் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எப்படி இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நேரடியாக இடம் பெற முடியாது, ஆலோசனை வழங்குகிற முறையிலே கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று விளம்பினால் கூட முடியாது என்ற நிலைமை இருப்பதைப்போல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தடுக்கப்பட்டக் கூடாது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களைப் போல ஜனநாயகத்திலே எல்லோரும் சமம். இன்னும் சொல்லப்போனால் எல்லோரும் ஒரேரினம் எல்லோரும் ஒரே இனம் என்ற வந்த அடிப்படையில் அந்த அவையிலே இடம் பெறலாமே தவிர மற்ற உறுப்பினர்களைப் போலல்லாமல் வந்த பிறவாகும். வேண்டுமானால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமர்வதற்கு அந்த உறுப்பினர்கள் வரிசையில் வர இடம் வேண்டுமானால் முதல் நாற்காலி கூட அந்த வரிசையில் முடைய சபாநாயகருடைய பொறுப்பும், ஒரு முதலமைச்சரின்

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [1989 பிப்ரவரி 18]

பொறுப்பும் போல குறைந்த அளவில் பொறுப்பு இருக்கிற அந்த அவையிலே அந்தத் தலைவருக்குத் தரப்படுகிற மதிப்பு உள் ளாட்சி மன்றத்திற்குத் தரப்படுகிற மதிப்பாக இருக்கிற காரணத் தால் அது குறைந்து போவதற்கான அல்லது பாதிக்கப்படுவதற் கான இடம் இல்லாமல் இடம் பெறத்தான் வழி செய்ய வேண்டும்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சம்பந்தப் பட்டப் பிரச்சினை என்பதால் நம்முடைய இப்போது பொறுப் பேற்றிருக்கிற இந்த அரசு பல்வேறு சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. கண்டிப்பாக மன்னால் இருந்த அரசு கொண்டு வந்த அனைத்தையும் மாற்ற வேண்டும் அல்லது மாற்றிக் தான் அது வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. அநேகமாக இப்போது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலேயும், அதேபோல் எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலேயும் பல கட்சிகளின் சார்பிலேயும் சட்டமன்ற உறுப் பினர்கள் அங்கே உட்கார வேண்டும் என்ற பிரச்சினையில், அங்கே ஒன்றியத்தின் பெருந்தலைவருக்குப் பக்கத்தில் உட்கார ஒரு வாய்ப்பைத் தராமல்தான் என்று எல்லோரும் கேட்கிறார்கள். அநேகமாக ஆளுங்கட்சியில் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் கூட அவர்களின் உள் மனத்திற்குள் இந்த என்னம்தான் நிச்சயமாக இருக்கும். (கூச்சல்) அனாத் துடிவுக்குக் கட்டுப்பட்டு இருக்கலாம். அது வேறு பிரச்சினை. ஏன் என்றால் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வருகிறார்கள் என்பதுபற்றி நம்முடைய பேராசிரியர், மன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட பார்வை யாளர் காலியில் போய் உட்காருவது இல்லை. தனி மாதத்தில் அவருக்கு ஒரு விசேஷ இடம் கொடுத்து அதிலே உட்காருகிறார்கள். அதேபோல் 1½ லட்சம் வாக்காளர்களிடமிருந்து வாக்குகளைப் பெற்று வருகிற ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் அங்கே இருக்கிற ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பக்கத்தில் உட்கா ராமல், அவருக்குக் குறைவானதான்--ஒன்றியத் தலைவர்கள் 30 ஆயிரம், 35 ஆயிரம் வாக்குகள் பெற்று தான் வருகிறார்கள் ; உட்காருகின்ற காரணத்தால் அவர் அவையை நடத்துகிறார். அனாத் குழுயின் தலைவரானிப் பெரியவர் என்று பொருள் அகாது. அவர் சபைக் குறிப்பிலே எங்கே இருக்காலும் அலோ சனாதான் சொல்வார் : அங்கே உட்கார்ந்தாலும் அலோசனை தான் சொல்வார் : சபையை அவரால் நடக்க முடியாது. ஒன்றியத் தலைவர் கான் சபையை நடத்துவார். எனவே ஒரு மரியாதை தான். கீழே உட்காருவதற்குப் பதிலாக 30, 40

1969 பிப்ரவரி 13] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

பஞ்சாயத்து தலைவர்களோடு உட்காருவதற்குப் பதிலாக பங்கத்தில் உட்கார்ந்து இருப்பார் அவ்வளவு தான். சபையை, அந்தக் குழுவை நடத்துகிற எந்த அதிகாரமும் அவருக்கு வராது. ஒரு மரியாதைதான். ஒரு கர்ட்டசி என்ற அடிப் படையில் அது தரப்பட்டது. அதை இந்த அரசும் தந்துற்றால் அது எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும்.

(முற்பகல் 10-10)

* மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய வச திக்மாக உள்ளாட்சி மன்றங்களை நடத்த முடியாது. நாடாளு மன்ற உறுப்பினருக்காக சட்டமன்றத்தை நடத்த முடியாது. அதேபோல, உள்ளாட்சி மன்றத்தை மதிக்கிறோம். அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னர் குறைந்த அவுஷ அதிகாரம் இருந்தாலும் கூட அவர்களுக்குரிய மதிப்பு அந்த அவைக்குள்ளே கட்டாயம் கிடைக்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்ற காரணத்தாலும், ஒரு வேளை அமைச்சராக இருக்கிற, ஒருவர் அந்தத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையில் எப்பொழுதேனும் கலந்து கொள்ள நேரிட வேண்டுமானால், அவரே ஒரு ஆலோசனை வழங்க அங்குள்ளவர்களைச் சந்திக்க விரும்பிச் செல்வாரே யானால், அந்த நிலையில் அந்த உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவருக்குரிய மதிப்புக்குக் குறை ஏற்படாத நிலையில்தான் அவரைச் சந்திக்க வேண்டும். எனவே, அந்தச் சூழ்நிலை காரணமாக, அந்த அமைப்புக்கு மரியாதை தருவதன் காரணமாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அந்த உறுப்பினர்களோடு ஒருவராகத் தான் இடம் பெறலாம். எம்.எல்.ஏ. என்ற காரணத்தால் முக்கியத்துவம் வரத்தான் செய்யும். ஆனால் அந்த அவைத் தலைவராக, உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவராக, ஒன்றியத் தலைவ ராக, நகராட்சி மன்றத் தலைவராக, அந்தப்பகுதி மக்களாலே, அந்தக் காரியத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களோடு இன் னொரு காரியத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரும், பொது மக்களுடைய பிரதிநிதித்தான் என்ற காரணத்தால், சமநிலை யிலே உட்கார வேண்டுமென்றால், ஏறத்தாழ அவர்கள் அதிகாரத் திலே மறைமுகமாக, தம்முடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்து வதாக ஒரு தோற்றம் ஏற்படும். அப்படிப் பயன்படுத்துகிற

[பேரரசியர் க. ஆன்பழகன்] [1989 பிப்ரவரி 18]

அந்தத் தோற்றம் ஏற்பட்டதாக ஏற்கெனவே புகார்கள் வந்து இருக்கின்றன. அப்படிப் பயன்படுத்துவதற்கான அந்த வாய்ப்பு நமக்கு இருக்கக் கூடாது என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அ.தி.மு.க. அணியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது இப்படித்தான் ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களுடைய எண்ணங்களும் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இது சட்டப் பேரவையின் விதி 42, உட்பிரிவு 5-க்கு உட்பட்டதா? இப்படிப் பேசலாமா? என்பதை அவைத் தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் அனைவரும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான். எனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற அடிப்படையிலே, அவர்களுடைய உணர்வுகூட நமக்கு இந்த வசதி தந்தால் நன்றாக இருக்குமே, ஒரு பிடிஓ. மதிக்க அது வாய்ப்பாக இருக்குமே, அந்த பிரசிடண்டோடு உட்காருவதற்குப் பதிலாக அவருக்குப் பக்கத்திலே, சேர்மனோடு, பிடிஓ. வோடு உட்கார்ந்து இருந்தால் நன்றாக இருக்குமே என்கிற ஆசை இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல வந்தேனே தவிர, இதிலே மரபுக்கு மீறிய விஷயம் எதுவுமில்லை, எனவே அதை நீக்க வேண்டியதில்லை.

***மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுடைய கட்சி ஆளுங்கட்சியாக இருந்தபோழுது இத்தகைய ஒரு உத்தரவு இடப்பட்டது. அப்பொழுது அவர்கள் மிகப் பெரும்பான்மையாக இருந்தார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், 130-க்கு மேற்பட்டவர்கள் அப்பொழுது இருந்தார்கள். அதைப் போல, இப்பொழுது நாங்கள் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள 140-க்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் பயன் பெறுகின்ற அளவுக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கலாம். அதை நாங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருப்பதிருந்தே. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய அதிகாரம், அவர்களுடைய பணி நடைபெற வேண்டிய இடம் வேறு. உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்களுடைய அதிகாரம், அவர்களுடைய உரிமைகள், அவர்

1989 பிப்ரவரி 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கருவடய பணிகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய இடம் வேறு. ஒன்றோடொன்று மோதுதல் ஏற்படக் கூடாது என்ற அந்த எண்ணத்தோடுதான் இந்த நிலை இன்றைக்கு எடுக்கப்படுகிறதே யல்லாமல், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய பெருமையைக் குலைப்பதற்காக அல்ல. அவரவர்களுடைய பெருமை அவர வர்கள் பணியாற்றுகின்ற இடத்திலே காப்பாற்றப்பட வேண்டும். இன்னொரு இடத்திலே ஆலோசகர்களாகக் கலந்து கொள்கிற நேரத்தில், உள்ளாட்சி மன்றங்களில், நகராட்சி மன்றங்களில், எங்கே சென்று கலந்து கொண்டாலும், அவர்களை மிக மரியாதை யோடு நடத்தக்கூடிய அந்தப் பண்பாடு தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள எல்லா ஊராட்சி மன்றங்களிலும், ஒன்றியங்களிலும், நகராட்சி மன்றங்களிலும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி கடைப் பிடிக்கப்படவில்லை என்கிற புகார்கள் அரசின் கவனத்திற்கு வருமேயானால் அதுகுறித்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசு தயங்காது.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற தடவை அந்தச் சட்டம் வருகிறபொழுது, ஆளுங்கட்சியாக இருந்த அ.தி.மு.க.-வுக்கு பெரும்பான்மை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். பொதுவாக ஆளுங்கட்சி யிலே இருக்கிறபொழுது ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மரியாதை தன்னாலேயே கிடைக்கும். எங்கே உட்கார்ந்தாலும் பிரச்சினை இல்லை. எனவே, சென்ற முறை வந்த அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் வாயிலாக பயன் பெற்றவர்கள் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான். இந்தத் தடவையும் ஆளுங்கட்சியிலே பெரும்பான்மை இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எங்கே உட்கார்ந்தாலும் மரியாதை கிடைக்கும். அதனாலே பாதிக்கப்படுவது எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தான். எனவே நாங்கள் எதிர்க் கட்சிக்கு சென்ற தடவை வசதி செய்தோம். நீங்களும் இந்தத் தடவை எதிர்க்கட்சிகளுக்கு வசதி செய்யுங்கள் என்றுதான் உங்களைக் கேட்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்பொழுதே ஆளுங்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல உள்ளாட்சி மன்றங்களில் அங்கே தங்களுக்குத் தரப்பட்ட இடத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தவறுதலாக

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 பிப்ரவரி 18]

நடந்து கொண்டார்கள் என்கிற புகார்கள் பல வந்தன. அதனால் தான் அந்தப் புகார் இந்த ஆளுங்கட்சியின் மீதும் வந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த முடிவு.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: அப்படியென்றால் தங்கள் ஆளுங்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் மீதே தங்களுக்கு நம்பிக்கை கிடையாதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எல்லோரையும் நம்புகிறோம். ஆனால் நம்புகிற நேரத்தில் சிலபேர் தவறி விடக் கூடும். அப்படித் தவறி விடுகிற நேரத்தில் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் இந்த அரசுக்கு உரிமை உண்டு என்பதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பெருமக்களே, இது தொடர்பாக எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினைகளில் நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஆளுங்கட்சித் தரப்பில் இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கும் இதில் அப்படித்தான் இருக்கும் என்று ஒரு உள்நோக்கம் இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மறுத்தார்கள். அப்படி நான் உள்நோக்கம் கற்பித்து இதைச் சொல்லவில்லை என்று அவர்கள் விளக்கம் சொன்ன பிறகு இந்தச் செய்தியை இதோடு நிறுத்தி, பின்னால் பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் அருள்கூர்ந்து இதுபோன்ற தொடர்களைப் பயன்படுத்தாமல் இருந்தால் இன்னும் பெருமையாக இருக்கும் என்று கூறி, உறுப்பினர் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இடம் எங்கு இருக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினை அல்ல. அதை நான் குறிப்பிட்டவும் இல்லை. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் உணவு பரிமாறி அந்த உணவை நாங்கள் உட்கொள்ள முடியாத அளவிற்குச் சட்டம் சளை இயற்றினால், நாளையதினம் நகரத்திலே இருக்கிற அந்த மக்கள் எங்களைக் கேட்பார்கள், நீங்களும் நகரமன்றக் கூட்டத் திற்குச் செல்லலாமே, ஏன் இதைச் செய்யவில்லை என்று குறைபாடுகள் சொல்லலாம். ஆனால் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது கடைப்பிடிக்கப்பட்டால் நலமாக இருக்கும். ஆனால், கடைப்

1939 பிப்ரவரி 18] [திரு. எஸ். டி. உகாட்சந்த்]

பிடிக்காத ஒரு நிலைமை எங்கேயாவது ஏற்பட்டுவிட்டால் அதற்குத் தகுந்த பாதுகாப்புகளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் வர்கள் செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். அதே நேரத்திலே இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையெல்லாம். முன்பு போடப்பட்டிருக்கின்ற அனைத்துச் சட்டங்களையும் மாற்ற வேண்டுமென்ற முறையிலே இன்றைக்குப் பல்வேறு ஆர்ஜிப்புகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

நேற்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் வர்கள், பெருந்தன்மையோடு பல்வேறு சுவாதையையும், பல்வேறு உரிமைகளையும் நகர்மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், நகர்மன்றத் தலைவர்களுக்கும் வழங்கியிருக்கின்றார்கள். அதைப்போன்று, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கும் வழங்கியிருக்கின்றார்கள். அனால் ஒருசில உரிமைகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில், கண்காணிகளின்ற உரிமைகள் நான் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. காட்டுப்படுத்திகின்ற உரிமைகள் வழங்கப்படவில்லை. அப்படியென்று சொன்னால் அது முன்பிருந்த நிலைமையிலே அவைகள் இல்லை என்ற கருத்திலே கொள்ள வேண்டிய நிலைமைகளில் இருந்துகொண்டு வந்திறோம். நம்முடைய ஊராட்சி மன்ற சட்டங்களும், நகர்மன்றச் சட்டங்களும் அமைக்கப்பட்ட நேரத்திலே இருந்த அனைத்து அதிகாரங்களும், அந்த நகர மன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டால் நாம் சொல்லலாம், இதில் ஏதோ மாற்றங்கள் இருக்கின்றன. முன்பிருந்த நிலைமையிலே நாங்கள் செயல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்திறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அவங்கார வார்த்தைகளைப் போன்று காட்டுப்பாடுகள் இல்லாமல் நாங்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய உரிமைகளை, அவர்களுக்கு வேண்டிய கவரவத்தைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது நாளைய தினம் எந்த நிலைமையிலே கொண்டு செல்லும் என்பதை அரசு சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இன்றைக்கு உள்ள நிலைமைகளெல்லாம், இந்தப் பதவி நீடிப்பானது தேவையில்லை என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்துகிறேன். அதே நேரத்தில் நாம் 1920 ஆம் ஆண்டு நகராட்சி சட்டத்தைத்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்குப் பல மாற்றங்கள் வந்துவிட்டன. ஆகவே, மொத்தத்தில் ஒரு புதிய சட்டத்தை அமைத்து, புதிய சட்டம் இந்த அவையிலே இயற்றப்படுவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சட்டமானது தேவை இல்லை என்ற கருத்தைச் சொல்லி, இதை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி விடை பெறுகிறேன். தன்றி.

1929 பிப்ரவரி 18

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நகராட்சி சட்ட (திருத்த) முன்வடிவை மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்று, ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே, நகராட்சிகள், ஐந்தாண்டிக் காலமாகப் பணியாற்றி பிறகு அது நான்காண்டு, மூன்றாண்டு என்று குறைக்கப்பட்ட பிறகு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களும் ஐந்தாண்டிகளாகப் பதவிக் காலத்தை உயர்த்தி, இன்னும் பல் வேறு, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற சிறப்பு அதிகாரங்களை ஏற்கெனவே இருந்த அரசு எடுத்துவிட்டாலும் கூட, நகராட்சி மன்றத்தில் பணியாற்றுகின்ற தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் கண்ணியம் மிக்கவர்களாக, அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் பொதுமக்களுக்குப் பணியாற்றி, சங்களுடைய கவரவும் காக்கப்பட வேண்டுமென்ற வகையில், ஒரு நல்லெண்ணத்தோடு, பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசை நான் மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் நகராட்சிகளுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப் பட்டிருந்தாலும், இங்கே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல் பேர் பேசினார்கள், நிதியாதாரங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன என்பது உண்மை.

(முற்பகல் 10-20)

இன்றையதினம் நகராட்சிகளுக்கு பல்வேறு பொறுப்புகளும் கடமைகளும் இருக்கின்றன. நகர மக்களுக்கு சுத்தமான தண்ணீர் வழங்குதல், நகரத்தை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளுதல், விளக்குகளை நல்லமுறையிலே எரிய வைத்தல் போன்ற பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. ஆனால் நகராட்சியினுடைய நிதி ஆதாரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. நிதி ஆதாரம் குறைவாக இருப்பதால் பல்வேறு நகராட்சிகளில் இப்படிப்பட்ட பொறுப்புகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் பொது மக்களுடைய அதிகாரத்திக்கு ஆளாகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைப் போக்குகின்ற வகையிலே நம்முடைய அரசு நகராட்சிகளுக்கு அதிக அதிகாரத்தையும் அதிக நிதி ஆதாரத்தையும் வழங்க வழி வகை காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

இன்னொன்று, நகராட்சிகளில் குப்பைகளை அகற்றுவதற்கு தேவையான லாரிகள் அல்லது டிராக்டர்கள், இதர வண்டிகள் போதுமான அளவுக்கு இல்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திருவண்ணாமலை நகராட்சியில் ஒரே ஒரு குப்பை அள்ளும் லாரிதான் இருக்கிறது. சில நேரங்களில் அது பழுதுபட்டால், அதைப் பழுது பார்ப்பதற்கு மதிப்பீடு தயார் செய்து நகராட்சிக் கூட்டத்திலே வைத்து, முடிவு செய்து உடனடியாகப் பழுதுபார்க்கும் அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. உடனடியாகப் பழுதுபார்க்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறபோது பெருமளவில் சூப்பைகள் சேர்த்து, அள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, பிறகு டெண்டர் கோரப்பட்டு அள்ளக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இதற்கு இடையிலே சூப்பை பெருகி, நகரம் அசுத்தமாகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்களை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஒரு நகரம் சுத்தமாக இருக்க வேண்டுமென்றால் நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் போதுமான அளவுக்கு இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பணி சிறப்பாக நடைபெறவில்லை என்றால் நகரத்தை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள முடியாது. இப்போது இருக்கிற நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்டவர்கள். இப்போதுள்ள மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் அந்தத் தொழிலாளர்களை அதிகமாக நியமிக்க வேண்டும். நகர சுத்தி தொழிலாளர்களை அதிகமாக்கி, நகரத்தை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று நகராட்சிகளின் சார்பிலே பல பாடசாலைகள் நடத்துப்படுகின்றன. தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. போதுமான நிதி ஆதாரம் இல்லாத காரணத்தால் நகராட்சிப் பள்ளிகளை சரியான முறையில் பழுதுபார்த்து பராமரிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, நகராட்சிகளுக்கு ஒரு சிறப்பு நிதி வழங்கி, அந்தப் பள்ளிகளை நல்லமுறையில் பழுதுபார்த்து நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. பெ. ச. திருவேங்கடம்] [1989 பிப்ரவரி 18]

அடுத்தபடியாக, நகராட்சி மன்றக் கூட்டங்களிலே நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்துகொள்கின்றபோது, அவர்களுக்கு சிறப்பான இடம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே 1958 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டம் இருந்தபோது ஊராட்சி ஒன்றியக் கூட்டங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளலாம் என்று விதி இருந்தது. நான் கூட துரிஞ்சாபுரம் ஒன்றியத்திலே துணைப்பெருந்தலைவராகவும் பெருந்தலைவராகவும் பணியாற்றி இருக்கிறேன். பெருந்தலைவர் அந்தக் கூட்டத்தை நடத்தி வைப்பார். அங்கே இரண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். மேடையில் பெருந்தலைவருக்கு வலது பக்கத்தில் இரண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் துணைப்பெருந்தலைவரும் உட்கார் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இன்னொரு பக்கத்தில் ஆணையாளரும் மற்ற அதிகாரிகளும் இருப்பார்கள். உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் கீழே இருப்பார்கள்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை இங்கேதான் உட்கார் வைக்க வேண்டுமென்ற விதிகள் இல்லாதபோதே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இப்படி மரியாதையாகக் கவனிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்; மற்றவர்களும் பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலேதான் இன்றையதினம்

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை எழுந்ததால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் வைக்கிறேன். ஏற்கெனவே இங்கே சொன்னதைப் போல மேடையிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை உட்கார் வைப்பதில் பல பிரச்சினைகள், குழப்பம் வரும் என்றாலும் கூட, ஒன்றியத் தலைவருக்குப் பக்கத்தில் இல்லாவிட்டாலும் கொஞ்சம் தள்ளி இடம் ஒதுக்கி, உரிய மரியாதை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். இங்கே நம்முடைய சபையிலே சபாநாயகர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்களும் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். இதைப்போல ஒன்றியத் தலைவர் மேடையில் உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்றால் சற்று தூரத்தில், ஓரத்தில் எம்.எல்.ஏ. உட்கார் ஏற்பாடு செய்தால் அவருக்கு ஒரு மரியாதை இருக்கும், மகிழ்ச்சி ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

1989 பிப்ரவரி 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எம்.எல்.ஏ.வினுடைய மதிப்பையோ, மரியாதையையோ எந்த வகையிலேயும் குறைக்கின்ற அளவுக்கு அங்கே இடம் ஒதுக்கப்படமாட்டாது. அவர்களைத் தனியாக ஒரு இடத்தில் அமர்த்துவதற்கு இடம் ஒதுக்கப்படும். இப்போது இருக்கிற பிரச்சினை மேடையிலே தலைவருக்குப் பக்கத்திலே நாற்காலி போடுவது, அது கூடாது என்பதுதான்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் மேடையிலே அமர்த்தப்படுவது அவர்கள்தான் மன்றத்தைத் தலைமையேற்று நடத்துகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால். He is the presiding officer.

இதனால் மன்றத்தலைவர்கள் மேடையில் அமர்த்தப்படத் தான் வேண்டும். கீழே உட்காருகிறவர்கள் கீழே உட்காருகிற காரணத்தாலேயே அவர்களுடைய அந்தஸ்து குறைந்துவிடுகிறது என்று கருதுவது ஒரு நியாயமான எண்ணமல்ல. எனவே இப்போது அரசு எடுத்திருக்கிற முடிவு நியாயமானது. அது எல்லோருக்கும் உரிய அந்தஸ்தைக் காப்பாற்றக்கூடியது என்று நான் கருதுகிறேன். குறிப்பாக மன்றத் தலைவர்களுக்கு மேடையில்தான் இடம் அளிக்க வேண்டும். * * நம்முடைய நடைமுறைகளைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றுதான் பொருளாகும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, திரு. லத்தீப் அவர்களுடைய கருத்து ஏற்புடையதென்றாலும் கூட ஒரு சொற்றொடரில் தங்களைப் பற்றித் தெரிவிக்கும்போது * * என்று கூறிப்பிட்டார்கள். அந்தச் சொற்றொடர் அவர்களுடைய பேச்சில் இடம் பெறக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டை ஆளுகிற பொறுப்பில் உயர்வான இடத்தில் இருப்பவர் முதலமைச்சர். ஆனால் மன்றத்தில் தாங்கள்தான் உயர்ந்தவர்கள். அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1989 மிப்ரவரி 18]

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, protocol பொறுத்தவரையில் முதலமைச்சர் precedence அதனால்தான். வேறு ஒன்றும் இல்லை. மேலே, கீழே என்பது கிடையாது. 'ப்ரொட்டக்காலில்' வெளியே முதலமைச்சர் ஸ்பீக்கரை விட precedence. அதே மாதிரி ஆளுநர் அவர்கள் இங்கே வரும்போது பேரவைத் தலைவர் அருகே அமர்த்தப் படுகிறார். அதுபோல் எம்.எல்.ஏ. க்களையும் அமர்த்துவதற்கு அனுமதிக்கலாம்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய மதிப்பையும், மரியாதையும் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. மரியாதை என்பது கேட்டுப் பெறுவதல்ல. தரக்கூடிய முறையிலே நடந்துகொள்வது. ஒன்று One should command respect இன்னொன்று One should not demand respect என்பதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களாகவே என்றைக்கும் தொடருவார்கள் என்று சொல்லி, நம்முடைய மதிப்புமிக்கு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் சொன்ன சொற்றொடரை, முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துவிட்டால் நல்லது என்று கூறினார்கள். அது சிறப்பிடையது. எனவே அந்த ஒரு வரி மட்டும் நீக்கப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 'நாங்களும் வரிகளை நீக்கி இருக்கிறோம்' என்று சொல்கிறார்கள். (சிரிப்பு) அடுத்து மதிப்புமிக்கு உறுப்பினர் திருவேங்கடம் அவர்களைத் தொடர்ந்து பேசுமாறு நான் அழைக்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 40-வது ஆண்டு சுதந்திர தின விழா நாளில் இங்கே அன்றைக்கு முதலமைச்சர் இல்லாத காரணத்தால்—நாவலர் அவர்கள் இருந்தார்கள்—நாவலர் அவர்களை அவருக்குப் பக்கத்திலே இடம் போட்டு நாங்கள் அமர வைத்தோம். சில நேரங்களில் அந்த "ப்ரொட்டக்காலை" நாங்கள் பின்பற்றுவது வழக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த இட ஒதுக்கீடு பற்றி நாம் பின்னாலும் பேசுவோம்.

1989 பிப்ரவரி 18]

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. பாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிடுவது வேறு விவகாரம். விழாக் காலங்களில் அல்லது சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் அது கையாளப்படுவதுண்டு. 'ரொட்டன் ஓர்க்' என்று சொல்லப்படுகிற எப்போதும் நடைபெறுகிற அந்தப் பணிகளில் அது கையாளப்படக்கூடாது என்பதுதான் இப்போது நடைபெறுகிற வாதம்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாகச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால்—இதைச் சொல்ல விடாமல் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுவிட்டார்கள். நான் அதைத்தான் இங்கே சொல்ல வந்தேன். ஏற்கெனவே கலசப் பாக்கம், துரிஞ்சாபுரம் போன்ற ஷடாற்காடு மாவட்டப் பகுதிகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தவிரியாக உட்கார வைத்தார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த அரசால் எப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது என்றால் பெருந்தலைவருக்குப் பக்கத்திலே, கூட்டத்தை நடத்துவது மூன்று தலைவர்கள் போன்று, ஒரு பக்கம் ஆணையாளர், ஒரு பக்கம் சட்டமன்ற உறுப்பினர், இன்னொரு பக்கத்தில் ஒன்றியத்தின் அல்லது நகராட்சியின் தலைவர் அல்லது பெருந்தலைவர் என்று அமர்த்தப்பட்ட சூழ்நிலையில்தான் அதற்கு முன்பிருந்த நல்ல சூழ்நிலை கெடுக்கப்பட்டது. எனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கவரவாக குறைவாக நடத்தவேண்டும் என்பது இந்த அரசின் நோக்கம் அல்ல. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே கூறியது போல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கவரவிக்கப்படுவார்கள் இந்த அரசால் என்பதை நானும் இந்த நேரத்தில் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

அதே நேரத்தில் நகராட்சிகளில் பொது சுகாதாரத் துறை நகராட்சி மன்ற குழுவிற்கு கட்டுப்படாமல் அவர்கள் தன்னிச்சையாக செயல்படுகின்ற நிலைமைகள் இன்றையதினம் தமிழகத்திலே இருந்து வருகின்றது. மத்தியத் துறையைப் போன்று இந்த பொது சுகாதாரத் துறையும் நகராட்சி மன்ற தலைவர்களுக்கு அந்த குழுவிற்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டுமென்ற வகையிலே சட்டத்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) முடித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1989 பிப்ரவரி 18]

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இங்கே இந்நேரம் பல்வேறு உறுப்பினர்கள், நம்முடைய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கவுரவம் எப்படியெல்லாம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நான் இந்த அரசுக்கு உங்கள் மூலமாக பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே பல்வேறு நகராட்சி மன்றங்களிலே நகராட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களாகப் பணியாற்றிய காலங்களில், கட்டடங்களில், நகராட்சிகள் அமைப்புகளில் பெயர்களைப் போட்டு அந்த பெயராலே அழைக்கப்படுகின்ற கவுரவம் இருந்தது. காங்கிரஸ் ஆட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிகள் ஆண்ட காலங்களில் இருந்தே அது மரபாக இருந்து வந்தது. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலேயோ, ஒரு குறுகிய நோக்கத்தோடு, ஒரு உள் நோக்கத்தோடு, ஏற்கெனவே இருந்த அரசு ஒரு உத்தரவைப் போட்டு அப்படி நகராட்சித் தலைவர் இருந்து, அவர் உயிரோடு இருந்தால் அந்த பெயர்களை எல்லாம் அகற்ற வேண்டும் என்ற உத்தரவைப் போட்டு அவர்களுடைய கவுரவங்கள் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டன. அதனால் எத்தனை தலைவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள் என்பதை என்னைப்போன்ற வர்கள் பார்த்தோம். என்னுடைய பெயர் அப்படி எங்கும் இல்லை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகையில் நம்முடைய அரசு எதிர்காலத்திலாவது ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்ட நகராட்சித் தலைவர்கள் பெயர்களை நகராட்சி சம்பந்தப்பட்ட அமைப்புகளிலே எடுத்திருந்தால், அதைப் பழையபடி இடுவதற் குரிய ஒரு உத்தரவை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் இன்றைய தலைவர்களுக்கு, நகராட்சித் தலைவர்களுக்கு அலவன்ஸ் வழங்கப்படவில்லை. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஒரு சிறிய தொகையை அளித்தார்கள். நகராட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தார்கள் வசதி படைத்தவர்கள் அல்ல. நம்முடைய அரசாங்கம் அந்த அலவன்சை உய்த்தித்தரு கின்ற வகையிலே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களை தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அதை உயர்த்தித் தரவேண்டும். கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூர் நகரம் மிகப் பெரிய நகரம். மாவட்டத்தினுடைய தலை

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு பெ. சு. திருவேங்கடம்]

நகரமாக விளங்கி வருகிறது. ஆங்கே பாதாளச் சாக்கடை திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று நகராட்சி மன்றம் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அந்த வகையில் பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்கிறேன். வேலூர் நகராட்சியை மாநகராட்சி ஆக ஆக்கவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கின்றார்கள். அந்தப்பக்கத்திலே இருக்கின்ற ஊராட்சிகளை எடுத்து இணைத்து எதிர்காலத்திலே மாவட்டத்தி லுடைய தலைநகரமாக விளங்குகின்ற வேலூர் நகராட்சியை மாநகராட்சியாக மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த சட்டமுன் வடிவை வரவேற்றி ஏன் உரையை முடிக்கிறேன் வணக்கம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நகராட்சி சட்டமுன்வடிவின் மீது ஏன் கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். இப்போ திருக்கின்ற பிரச்சினை எல்லாம் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களோடு உட்காருவதா இல்லையா என்பது பற்றி. நான் கொஞ்ச நாளாக இருந்தேன். நானும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அது எப்படி ஏற்பட்டது என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். யாரும் சொல்ல மாட்டேன் என்கின்றார்கள். எதற்காக ஏற்பட்டது என்று, எப்போது ஏற்பட்டது என்று சொல்லவில்லை. நகராட்சிகள் 125 ஆண்டுக ளாக நிற்பன் பிரபு காலத்திலிருந்து இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நகராட்சி தலைவர் களோடு உட்காருவதற்கு சர்க்கார் அளவிலே ஏதாவது உத்தரவு இருக்கிறதா? அது ஏன் போடப்பட்டது? நீங்கள் பேசமாட்டேன் என்கின்றீர்கள், ஆங்கே போய் இருக்கமாட்டேன் என்கின்றீர்கள், என்றுகூட சொல்லலாம். அது வேறு விஷயம். உறுப்பினர்கள் எங்கு இருந்தாலும் மதிப்பு இருக்கும். கங்கத்தை சாக்கடையிலே போட்டால் அதற்கு மதிப்பு குறைந்துவிடுமா? வைரத்தை இன்னொரு இடத்திலே புதைத்துவிட்டால் அந்த வைரம் என்ன மங்கியா போகும்? அதைப் பற்றி கவலையில்லை. உட்காரும் இடம் பற்றிய பிரச்சினை இங்கே வந்திருக்கிறது. நானும் சட்ட மன்ற உறுப்பினன். எனக்கும் உட்காருகின்ற ஆசை இருக்கிறது தான். வோட்டு வாங்கி, எத்தனையோ ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி செலவழித்தால்தானே சேர்மன்

[திரு. ஒம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] 1989 பிப்ரவரி 18]

ஆக வரமுடியும். அதைப்பற்றி எல்லாம் வருத்தப்படுவதற்கு இல்லை. வெகு நாட்களாக நகராட்சித் தேர்தல்கள் நடக்கவில்லை. அதற்காக சத்தம், சண்டை எல்லாம் போட்டு நகராட்சித் தேர்தல்கள் முடிந்துபோயிற்று. அதிலே ஒரு கட்சி நிறைய இடத்தில் வந்திருக்கிறது. ஆளுங்கட்சியாக இருந்தவர்கள் கொஞ்சம் குறைவாக வந்துவிட்டார்கள். ஆனால் ஆளுங்கட்சியில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிறைய இருந்தார்கள். ஆனால் எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள், நகராட்சிகளில் தலைவர்களாக வந்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு எப்படியாவது உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்தார்களோ என்னவோ, நான் அப்படி நினைக்கிறேன். நானும் 1948 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நகராட்சியில் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன் என்றால் என் வயது என்ன என்று நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது எல்லாம் இம்மாதிரி உத்தரவு கிடையாது. நகராட்சியில் போய் எம்.எல்.ஏ. உட்காரக் கூடாது என்று எந்த ஓர் உத்தரவும் அப்போது கிடையாது. எம்.எல்.ஏ. போய் அங்கே உட்காரவும் மாட்டார்கள். இப்பொழுது தான் ஓர் உத்தரவின் மூலம் அங்கே போய் உட்காரக் கூடாது என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறேன். பொதுவாக நகராட்சியில் எம்.எல்.ஏ. யாரும் போய் உட்காருவது கிடையாது. அப்படி உட்கார்ந்தால் நிச்சயமாக மதிப்பு கிடையாதுதான். ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ. தொகுதியிலும் 2 அல்லது 3 முனியங்கள், நகராட்சி எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே, எம்.எல்.ஏ. க்களுக்கு தகுந்த இடம் கொடுக்க வேண்டும். எம்.எல்.ஏ. அங்கே போனால் தரையில் உட்கார வேண்டுமென்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். உறுப்பினர்களுக்கு மதிப்பு வேண்டுமென்றால், அத்தஸ்து வேண்டுமென்றால் நகராட்சிக்கு போனால் தான் கிடைக்கும் என்று நினைக்கத் தேவையில்லை. ஆனாலும் நம்முடைய தமிழ் இனத்தலைவர், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உறுப்பினர்களின் உரிமைகளைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

உடுத்து, இன்றைக்கு முதல் கிரேட், இரண்டாவது கிரேட் முனிசிப்பாலிட்டி, செலக்ஷன் கிரேட் முனிசிப்பாலிட்டி, ஸ்பெசல் கிரேட் முனிசிப்பாலிட்டி அப்பறம் மாநகராட்சிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. மாநகராட்சிகள் பற்றி அந்த சட்டமுன்வடிவின் போது பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். நகராட்சிகளில் உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலத்தை 5 வருடத்திலிருந்து 3 வருடம்

1989 பிப்ரவரி 18! [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

ஆக்கினார்கள். இப்பொழுது மறுபடியும் 5 வருடமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. யாராக இருந்தாலும் இப்படி 5 வருடங்கள் என்று ஆக்கியிருப்பதை ஒத்துக்கொள்வார்கள். இது ஒத்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒன்றுதான்.

அடுத்து, அங்கே சில கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. அதில் ஒன்று Tax Appeal Committee அதுதான் நகராட்சிகளில் வருவாய் உயர்வுக்குக் காரணமாக இருப்பது. ஏற்கெனவே இந்த வரி விதிப்பு மேல் முறையீட்டு கமிட்டியில் 7, 9, 13 என்கிற விதத்தில் மெம்பர்கள் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஒற்றுமையாக, கூடுமானவரை கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல், அங்கே நடப்பது வெளியே தெரியாமல்—என் நகராட்சியைப் பொறுத்த வரையில் சொல்கிறேன்—தவறுகள் நடந்தாலும் வெளியே தெரியாமல் (சிரிப்பு) நல்லபடியாக செயல்படுவதுண்டு. அங்கே சுதந்திரர் கட்சி உறுப்பினர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள், எங்களைப் போன்ற ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இடம் பெற்றதுண்டு. உள்ளே என்ன நடந்தாலும் வெளியே தெரியாதவாறு நாங்கள் எல்லாம் ஒற்றுமையாக செயல்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கோ இங்கே இருக்கிற நகராட்சித் தலைவர் ஒரு 'பொம்மை' மாதிரி உட்கார்ந்திருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அதிலே பெரிய தவறு நடந்திருப்பதால், இன்றையதினம் இந்த சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

* திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பெருமை மிக்க, சர்வ அதிகாரம் படைத்த நகராட்சித் தலைவரை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்கள் 'பொம்மை' என்று சொல்லலாமா? (சிரிப்பு).

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, திரு. தங்கப்பாண்டியன் எப்போதும் நான் பேசும் போது குறுக்கிடாமல் விடமாட்டார். இப்போதும் நான் 'பொம்மை மாதிரி' என்றுதான் சொன்னேனே தவிர 'பொம்மை' என்று சொல்லவில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் நகராட்சிகள் பற்றிய மேலும் விவரங்களை இங்கே சொல்லியிருந்தால் மேலும் நான் சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன். ஆக, வரி விதிப்பு மேல் 7-ஐ யீட்டுக் குழு சம்பந்தப்பட்ட திருத்தங்களை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1989 பிப்ரவரி 16]

அதே நேரத்தில் இன்னொரு அடிப்பிராயம். வரி விதிக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கான அதிகாரம் கமிஷனரிடமிருந்து தலைவரிடம் கொடுக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலையில் கமிஷனர் வரி விதித்தால், அவரிடம் இதற்கான அதிகாரம் இருப்பதால் ஏன் இவ்வளவு போட்டார்கள் என்று யாரும் கேட்க முடியாது. அப்படி அவர் போட்ட பிறகு அதை குறைக்குமாறு revision முறைக்கு உடனே போட வேண்டும். கொலை பண்ணுகிறவன் கூட நீதிபதியிடம் வந்து நான் கொலை பண்ணவில்லை, என்னை பண்ணியது, என் அரிவாள் பண்ணியது என்றுதான் சொல்வான். (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வரி விதிப்பைப் பொறுத்தவரையில் தனியாக, கமிஷனருக்கு அதற்கான அதிகாரம் இல்லை. Revision அதிகாரி போடப்பட்டு அவர்கள்தான் வரியை நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாண்புமிகு தலைவர் revision அவர்களே, என்பதைப் பற்றிதான் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்வது வரி விதிக்கின்ற அதிகாரமே தலைவரிடம் இருந்ததே அதைப்பற்றிதான். அதை தான் சட்டத் திருந்தம் கொண்டு வந்து திருத்திவிட்டார்களே. நான் இங்கே சொல்வது ரிப்பன் காலத்தில் இருந்ததே Appeal Committee அதைப்பற்றிதான். மாநகராட்சி வந்து 100 வருடங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. நூற்றாண்டு விழாகூட நடைபெற்றது. 10 நாட்கள் நடைபெற்ற அந்த விழாவில் எனக்குக் கூட வேண்டிய வசதியை செய்து கொடுத்தார்கள். அப்போது நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதல்வராக இருந்தார்கள். நான் நகராட்சித் தலைவராக இருந்தேன். அதைப் பற்றி

(முற்பகல் 10.40)

சர்ச்சை செய்யத் தேவையில்லை. ரிவிஷன் யார் பண்ணினால் என்ன? அப்பீல் பற்றித்தான் கவலை. அப்பீல் பற்றித்தான் இப்போது சட்டத் திருந்தம். அப்பீல் போடும்போது, இத்தனை பார்சன்டேஜ் வரி குறைக்கலாம் என்று ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஜி.ஓ. இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அப்படி குறைக்கும்போது சரியான கமிஷனராக இருந்தால் ஆபத்துக்குப் பாதகமில்லை என்று போடலாம். விருப்பு, வெறுப்பு உள்ள

1969 பிப்ரவரி 18]

கமிஷனராக இருந்தால், இதைப் பண்ணவில்லை, அதைப் பண்ணவில்லை, விட்டேனா பார் என்று சொல்லும் கமிஷனராக இருந்தால், நிர்வாக அதிகாரியாக இருந்தால், ஒன்றுக்கு நான்காகப் போடலாம். அதைக் குறைக்கத்தான் அப்பீல் கமிட்டி. ரிவிஷன் போட்டு அதுவும் முடியவில்லை என்றால் அப்பீல் போடுகிறோம். அந்த அப்பீல் போடும்போது, குறிப்பிட்ட பர்சன்டேஜ் குறைக்கலாம், அதற்குமேலே குறைக்க சட்டமில்லை. சில நகராட்சிகளில் துற்றுக்கணக்கான கேஸ்கள் இருந்தால், அவற்றைக் கலைக்கலாம் என்று ஜி.ஓ. இருக்கிறது. அதைக்கூட திருத்தலாம். இதிலே தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கலாம். அப்பீல் கமிட்டி ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் வரிக் குறைப்பு செய்யலாமென்று நிர்ணயம் செய்வதைவிட, வரி போடும் கட்டத் திலேயே அப்படிச் செய்வதென்று ஜி.ஓ. போட்டால் கிராமிகளைக் குறைக்கலாம்.

அடுத்து நிதி நிலைமை. வேகு நகராட்சிகளில் நிதி நிலைமை சரியாக இல்லை. 96 முனிசிபாலிட்டிகள். 4 நகரியங்கள் இருக்கின்றன. இதில் 80 சொச்சம் நகராட்சிகளில் பணமில்லை. 80 சொச்சம் நகராட்சிகளில் பற்றாக்குறைதான். அந்தப் பற்றாக்குறை நிதி நிலைமையைச் சரிக் கட்ட வேண்டாமா? அங்கேயே கமிட்டி போட்டு, முடிவெடுத்து, இங்கே வந்து 50 இலட்சம் ரூபாய் கொடு, சம்பளம் கொடுக்கக்கூட பணமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். வாத்தியார்களுக்கு நேரடியாக இப்போது சம்பளம் கொடுக்கிறோம். முன்னால் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க பணம் இல்லாமல் இருக்கும் நிதி நிலைமையைச் சரிக் கட்ட 7 நகராட்சிகளில் ஒரு முறையைக் கையாண்டார்கள். எப்படி சரிக் கட்டினார்கள் என்றால் மின்சார விநியோகத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள். முன்பு இதை பிரைவேட்டாக நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். வேலூர் கார்ப்பரேஷன், தஞ்சாவூர், கிழக்கு ராமநாதபுரம் போன்று சில பிரைவேட்ஸ்தாபனங்கள் மின்சாரத்தை வாங்கி விநியோகம் செய்தார்கள். சர்க்கார் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்தவுடன், இவர்களிடம் மின்சாரத்தை வாங்கி. சில முனிசிபாலிட்டிகள் விநியோகம் செய்யும்போது, லாபம் அதிகமாக வைத்து விற்பார்கள். இப்படி 5, 6 முனிசிபாலிட்டிகள் விநியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நகராட்சிகளின் நிதி நிலைமை சரியாக இருக்கிறது. தஞ்சாவூர், கரூர் முனிசிபாலிட்டிகளின் நிதி நிலைமை நன்றாக இருக்கிறது. மின்சார விநியோகத்தில், இத்தனை

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1989 பிப்ரவரி 18]

இலட்சம் முனிட்டுகள் விநியோகம் செய்கிறோம் என்று மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் சல்லிசாகக்கூட கொடுக்கிறார்கள். அதில் சூழ்சைகளுக்கு இவ்வளவு, விவசாயத்திற்கு இவ்வளவு—நகராட்சிகளில் விவசாயத்திற்கு அதிகமாக இராது—இன்டஸ்ட்ரிசுக்கு இவ்வளவு என்று விநியோகம் செய்தால், நிதி நிலைமை முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு வழியாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது, ரோடுகள். நகராட்சிகளில் ரோடுகளை கூடிய மட்டும் பராமரிக்க முடியாது. இன்றைக்கு ஜல்லி, தார் விலையைப் பார்த்தால் நகராட்சிகளால் பராமரிக்க முடியவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு பஸ், லாரி, ஸ்கூட்டர், மோட்டார் போன்ற வாகனங்களுக்கு வரி வாங்குவது சர்க்கார், நம்முடைய சர்க்கார். சட்டமன்றத்திலே சண்டை போடுகிறோமே, இந்த சர்க்கார். முனிசிபாலிட்டிகளின் ரோடுகளை மோட்டார், ஸ்கூட்டர், லாரிகள் தேய்த்துக்கொண்டு போகின்றன. பத்து ரோடுகள் முனிசிபாலிட்டியில் இருந்தால், 10 வருஷத்திற்கு ஒரு ரோடை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, நிதி நிலைமை எப்படி சரியாக இருக்கும்? ரோடுகள் பராமரிப்பை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது ரோட்டைத் தேய்க்கும் எந்த வகைமாதிரி இருந்தாலும், அந்த வாகன வரியிலிருந்து, அந்த வருமானத்திலிருந்து ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் சர்க்காரே பூரா ரோடுகளையும் பராமரிக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப் பெற்றது) நகராட்சிகளில் கொஞ்சநாள் இருந்திருக்கிறேன். உள்ளதைச் சொல்ல வேண்டாமா? எல்லோருக்குமா தெரியும் நகராட்சி ரோடுகளைப் பற்றி?

அடுத்து, வசூல் பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். சர்க்காரில் சட்டங்களைப் போட்டு, சில வருவாய்களை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் முனிசிபாலிட்டிகளை நடத்துங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது பலபட்டறை. மார்க்கெட்டிங் பீஸ் வசூல் பண்ணிக்கொள்ள அனுமதிக்கிறார்கள். சட்டவிதிகளின்படி வசூல் செய்யப்படுகிறது. நான் இருக்கிற ஸ்ரீரங்கம் பெரிய பில் கிரிம் சென்டர்—டிரீஸ்ட் சென்டர். டிரீஸ்ட் ஸ்தாபனங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஒரு நாளைக்கு அங்கே டிரீஸ்ட் பஸ்கள் நூற்றுக் கணக்கில் வருகின்றன. அதன் காரணமாக அங்கே இருக்கிற மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்ததாகத் தெரிய

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

வில்லை. ரீரிஸ்ட் சென்டர் என்பதால் எந்த மாற்றமும் வந்து விடவில்லை. அங்கே ஒரு பஸ்ஸுக்கு 5 ரூபாய் என்று போட்டு, வசூலிப்பவர்கள் எவ்வளவோ வசூலித்துக் கொள்கிறார்கள். ரொம்பவும் குழறிப் போய், ஸ்தாபனங்களிடமிருந்தும் பொது மக்களிடமிருந்தும் சர்வீஸ் ஸ்தாபனங்களிடமிருந்தும் கமிஷன் ரிடம் புகார் பண்ணினால், இரண்டொருத்தர்தான் 100 அல்லது 200 கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் 1,000 கணக்கில் வசூலித்துக் கொள்கிறார்கள். எங்கள் ஸ்டீரங்கம் நகரை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு நாளைக்கு வடநாட்டிலிருந்து வருகிற பல்களுக்கு கணக்கே இல்லை. வடநாட்டுக்காரன் என்ன பண்ணுவான். அவனுக்கு இவன் பாஷை தெரியவில்லை. இவனுக்கு அவன் பாஷை தெரியாது. இதன் காரணமாக இரண்டு பேருக்கும் எப்போதும் சண்டை தகராறு. கடைசியில் எப்படியோ தொலைந்து போ என்று பஸ்ஸுக்கு 5 ரூபாய் என்று இருந்தாலும்கூட, 10 ரூபாயோ 20 ரூபாயோ வாங்கிக் கொண்டு போ என்று கொடுத்து விடுகிறார்கள். இப்படி வசூல் செய்து காண்டிராக்டர்கள் பிழைத்துக்கொள்கிறார்கள். இதுமாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்படுகிற தவறான தகராறுகளை நக்க நாம் வகை செய்ய வேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கலப்படம். கலப்படம் என்பது எல்லாவற்றிலும் வந்துவிட்டது. அரசியலில் கூட வந்துவிட்டது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அருள்கூர்ந்து, சட்டமுன் வடிவு தொடர்பாகப் பேசினால் நிறைவாக இருக்கும். ஏனென்றால் இது பொது உரை அன்று. இன்னும் இரண்டு சட்ட முன் வடிவுகள் இருக்கின்றன. என்னே அதனைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். சில மணித் துளிகளில் முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: அடுத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை சேர்மென்களோடு உட்கார வைப்பதுபற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான்குட நென்னாற்காடு மாவட்டத் தைச் சார்ந்த அங்கத்தினரிடம் விசாரித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஆர்.டி.எல்.ஏ. மினிஸ்டர் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஒரு உத்தரவுபோடும் போது மனக் கசப்பு ஏற்படுகிறது. அப்படி உட்கார வேண்டிய ஒரு ஸ்திதிக்கூட வரும். உட்கார வேண்டாமே என்றுகூட தோன்றும். இருந்தாலும் அவர்களுக்கு எந்த அந்தஸ்தில், எப்படி

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1989 பிப்ரவரி 18]

உட்கார வைக்க வேண்டும் என்று பார்த்து, சேர்மெனோடு உட்கார வைப்பதா, இல்லை அதற்கு மேலேயே அல்லது அதற்கு மேலேயே அல்லது நடுநிலையிலா என்று ஆலோசித்து எப்படியும் ஒரு பங்கம் ஏற்படாமல் ஒரு ஆசனத்தில் நல்லபடியாக அமர்த்தும்படி தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டு விடைபெறுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நகராட்சிகளின் ஆயுட் காலத்தை நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் பேரில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களை யெல்லாம், நகராட்சிகளின் நன்மையைக் கருதி இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல் நகராட்சிகளின் எதிர்கால நன்மையைக் கருதியும், நகரங்களில் வாழ்கிற மக்களின் நன்மையைக் கருதியும், இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை யெல்லாம் இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே சொன்ன கருத்துக்களுக் கெல்லாம் விரிவாக நான் பதில் சொல்லத் தேவையில்லை என்றாலும், அவைகளெல்லாம் அலட்சியப்படுத்தக் கூடிய ஒன்று என்று இந்த அரசு நிச்சயமாக எடுத்துக் கொள்ளாமல், அவற்றை யெல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, தேவையானவற்றை அமூல் படுத்தவும் இந்த அரசு நிச்சயமாகத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டதன் நோக்கம் இதுதான். இம்மாதிலத்தில் 98 நகராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்களின் தேர்தல்கள் கடைசியாக 1986 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 23 ஆம் தேதி நடைபெற்றன. தேர்த் தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள், மற்றும் உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் மூன்றாண்டு காலம் 1986-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 3-ம் தேதி நண்பகலில் தொடங்கியது. அது இவ்வாண்டு 1989-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 3-ம் தேதி நண்பகலில் முடிவடைய இருக்கிறது. 1971-ம் ஆண்டிற்கு முன்பு நகராட்சி மன்றங்களுடைய பதவிக்

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு விசுவநாதன் சோ. ஆறுமுகம்]

காலம் மூன்றாண்டுகளாக இருந்தது. அப்போது தமிழகத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்த கிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, இப்போது இங்கே அமர்ந்திருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், பொறுப்பேற்றிருந்த நேரத்தில் நகராட்சி மன்றங்களின் பதவிக் காலத்தை மூன்றாண்டுகளிலிருந்து ஐந்தாண்டுகளாக உயர்த்தினார்கள். அந்தச் சமயத்தில் பதவியிலிருந்த உறுப்பினர்கள் பதவிக்காலமும் அவ்வாறே மேலும் இரண்டு ஆண்டுகள் நீட்டிக்கப் பெற்றது. ஆனால் 1985-ம் ஆண்டு அரசு நகராட்சி மன்றங்களின் பதவிக்காலத்தை ஐந்தாண்டுகளிலிருந்து நான்காண்டுகளாக குறைத்தது. 1986-ம் ஆண்டு மீண்டும் நகராட்சி மன்றங்களின் பதவிக் காலம் நான்காண்டுகளிலிருந்து மூன்றாண்டுகளாகக் குறைக்கப்பட்டது. நகராட்சிப் பகுதிகள் அளவில் சிறியவைகளாக இருப்பதால் நகரமன்றத் தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் தங்களுக்குள்ள மூன்றாண்டு காலமுள்ள பதவிக் காலத்தில் திறமையாகச் செயல்பட முடியுமென்று கருதியோ என்னவோ அப்படி செய்தது. அல்லது இதில் என்ன உள் நோக்கம் இருந்திருது என்பதை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அப்போது பதவிக்காலத்தை மூன்றாண்டுகளாகக் குறைத்தார்கள். மக்களால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் சார்பாக பல கோரிக்கைகள் இந்த அரசுக்கு வந்ததையொட்டித்தான் இப்போது பதவிக் காலத்தை ஐந்தாண்டுகளாக உயர்த்த வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் அதாவது மாநகராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் மற்றும் ஊராட்சிகளுக்கும் பதவிக்காலம் ஒரேசீராக அதாவது ஐந்தாண்டுகளாக இருக்க வேண்டுமென்று தற்போது அரசு முடிவெடுத்துள்ளது.

இதற்காக 1920-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தில் நாம் திருத்தம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இங்கே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது 1920-ம் ஆண்டு நகராட்சிகள் சட்டத்தையே நாம் வைத்துக் கொண்டு இருப்பதா, புதியதாக சட்டங்கள் இயற்றக்கூடாதா என்று வினா எழுப்பினார்கள். எப்போதும் மூலச்சட்டத்தில் நம்முடைய தேவைக் கேற்ப அப்போதைக்கப்போது சட்டங்களைத் திருத்திக் கொள்வது பழக்கமாகும். அந்த அடிப்படையில் தான் மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தில் நகராட்சி மன்றத்தலைவர்கள் மற்றும்

[திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்] [1989 பிப்ரவரி 8]

உறுப்பினர்கள் பதவிக்காலம் தற்போது மூன்றாண்டு காலம் என்று இருப்பதை ஐந்தாண்டுகள் என்று திருத்த வேண்டுமென்றும் இவ்வாண்டு மார்ச் மாதம் 3-ம் தேதி பதவிக்காலம் முடிவடைய இருக்கும் நகராட்சிமன்றத் தலைவர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்கள் பதவிக் காலத்தையும் அவ்வாறே மேலும் இரண்டாண்டுகள் அதாவது 1991-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 3-ம் தேதி நடைபெறும் வரை நீட்டிக்கவும் இவ்வரசு தீர்மானித்துள்ளது. அந்த வகையில் இந்த 1989-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை இந்தே நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடையே தகுதியைக் குறைக்கிற வகையில் அவர்கள் உட்காரும் இடம் இப்போது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அவர்களுக்கு உரிய மரியாதை தரப்பட வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதைப் போல் அவரவர்களுக்குரிய மரியாதையை நிச்சயமாக இந்த அரசு தரும் என்பதை, இந்த அரசின் சார்பிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1961-ஆம் ஆண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது—அப்போது கூடலாப் நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்து இருக்கிறேன், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தீட்சிதர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, 3 மறை சட்டமன்ற உறுப்பினராக நான் பணியாற்றியிருக்கிறேன், மேலவையிலே 6 ஆண்டுகாலம் பணியாற்றியிருக்கிறேன்—மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி அட்சியிலே இருந்தது. அப்போதும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் கூட்ட அறிவிப்பு வரும். நாங்கள் முன்னாலே சென்று, நாற்காலி போடப்பட்டிருப்பதிலே முன்வரிசையிலே அமருவோம். அப்போது யாரும் ஆட்சேபணை செய்யவில்லை. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகர மன்ற உறுப்பினர் தனோ, அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுத் தலைவர்களோ நம்முடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு அப்போதும் வாய்ப்பு இருந்தது. அந்தக் கருத்துக்களை அந்த ஒன்றியக் குழு ஏற்றுக்கொள்வதற்கான சூழ்நிலையம் இருந்தது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்புதான் ஊராட்சி, உள்ளாட்சி அமைப்புகள். அதைப்போல மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்]

மாமன்றம்தான் இந்தச் சட்டமன்றம். ஆகவே இதிலே பணியாற்றக்கூடிய உறுப்பினர்கள், அவர்கள் சார்ந்துள்ள அந்தத் தொகுதியிலுள்ள பிரச்சினைகளை அந்த ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக் கூட்டத்திலோ அல்லது நகர மன்றக் கூட்டத்திலோ கலந்து கொண்டு, அவர்கள் கருத்து சொல்ல உரிமை படைத்தவர்கள். அவர்களைத் தடுக்க இயலாது. அப்படித் தடுக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்று இந்த அரசின் சார்பிலே சொல்ல நாங்கள் நிச்சயமாக முன்வா மாட்டோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் என்ன நிலைமை இடையில் ஏற்பட்டுவிட்டது என்றால்—இங்கே சொன்னதற்காக நான் இந்த விளக்கத்தைச் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது—சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த ஒன்றியக் குழுக் கூட்டத்திலோ அல்லது நகர மன்றக் கூட்டத்திலோ, இடதுபுறம் ஆணையாளர், வலதுபுறம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மத்தியிலே அந்தக் குழுவினுடைய தலைவர்கள் உட்காரவேண்டும் என்று போடுகிறபோது, இப்போது இந்த அரசுக்கு வந்திருக்கிற தகவல், சில இடங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்வதைத்தான் கீழேயிருக்கிற அதிகாரிகள் கேட்க வேண்டிய நிலைமைகூட ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அப்போது அந்த ஒன்றியக் குழுத் தலைவருக்கு மரியாதை இல்லாமல் போய்விடுகிறது, இது அவ்வளவு தேவையில்லை. அது அவர்களுக்கு உரிய இடம், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முன்வரிசையிலே போட்டால், அங்கே உட்கார்ந்து அவர்கள் சொல்லலாம். ஆகவே அந்தப் பிரச்சினை வரக்கூடாது.

இன்னொன்று. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்த ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவிடத்திலே தனியாக அறை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கூட சொல்லப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படியானால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இப்போது நம் முடைய முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, நாங்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், எங்களுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று ஒரு தனி இடம் அங்கே ஒதுக்கப்படுமானால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போய் அந்த அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டால், அந்தப் பகுதி மக்களாலே தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஒன்றியக் குழுத் தலைவரை, அங்கேயிருக்கிற ஆணையாளரோ, அல்லது மற்ற அதிகாரிகளோ கூட சென்று பார்க்க மாட்டார்கள். ஆளும் கட்சியினுடைய தயவு இருந்தால்

[திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்] [1989 பிப்ரவரி 18]

போதும் என்று உரிய சட்டமன்ற உறுப்பினரைத்தான் போய்ப் பார்ப்பார்கள். இதனால் மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்தப் பிரதிநிதியினுடைய மனம் புண்படாதா என்பதை நாம் எல்லாம் போகித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் அவர்களுக்கு என்று தனி அறை தேவையில்லை, அவசியம் இல்லை. அதைப்போல, அவர்கள் உட்காருவதிலே, கூட்டத்திலே கலந்து கொள்ள வேண்டியதிலே, அவர்கள் பக்கத்திலே உட்காரவேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக, 'முன்வரிசையிலே அவர்கள் உட்காருவதற்கு நாற்காலி போடப் பட்டு, அதிலே அமர்ந்து கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம். பக்கத்திலேதான் உட்கார வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை என்ற அளவிற்குத்தான், அந்தக் கருத்துக்களை நாங்கள் இங்கே எடுத்து வைத்து இருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 11-00)

இன்னொன்றை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உக்கம்சந்த் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சொன்னார்கள். மூன்று ஆண்டுகளாக இருப்பது ஐந்து ஆண்டுகளாக ஏன் நீட்டிக்கப்பட்டது, அதில் மக்கள் கருத்து கேட்கப்பட்டதா என்று கேட்டார். அதைப் போல் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மாண்புமிகு ஒரு உறுப்பினரும் கூட இங்கே திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே மக்களுடைய கருத்தை எல்லாம் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனென்று சொன்னால், மக்களுடைய பெரும்பான்மையான ஆதரவைப் பெற்றுத்தான் இந்த ஆட்சி இங்கே அமர்ந்திருக்கிறது ஆகவே மக்களுடைய எண்ணத்தைத்தான் இப்போது இந்த ஆட்சியின் சார்பாக நாங்கள் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டு அபிரகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருப்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

1989 பிப்ரவரி 18] [திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1989) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஆ) மாநகராட்சிச் சட்டங்கள் (தனி வகை முறைகள் மற்றும் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1989.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாநகராட்சிச் சட்டங்கள் (தனிவகை முறைகள் மற்றும் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 2/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

* 15-2-1989 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.